

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корго: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеської Лєгії.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5.00 злот.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 дол. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 зол. п.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Галицька Каса Ощадности у Львові

дисконтує римеси,
дає позички під застав
вартісних паперів, пере-
водить скуп і продажу
вартісних паперів, з по-
стійним опроцентуванням.

Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централь кредит-
това для українських кооператив усіх видів дає
кредити на піднесення господарства і промислу.

ПОВІТОВЕТОВАРИСТВО КРЕДИТОВЕ

(Українбанк львівського повіту)
у Львові, вул. Сихтуська 38.
Тел. 103-61.

приймає вклади ощадности і дає позички
на догляд угодів передовсім на купівлю
землі. — Найпевніша і найкорисніша львівська
дрібна ощадність. 73 8-19

ПОДУМАЙТЕ

скільки грошей Ви заощадили дійсно, а скільки
могли б були заощадити. Застановіться над тією
важливою для Вас справою і постановіть скласти
відтепер постійно хочби й найменші суми на
видавкову книжечку

Кооперативний Банк „Дістер“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Проти політики мін. Понятовського.

Варшава, 18. лютого 1937.

Польським політиком, на якого в останніх
часах зроблено найбільший наступ, є міністр
хліборобства і земельних реформ п. Понятов-
ський. Критика його політики пішла з двох сто-
рін — з польської та української. Критиковано
головно дві ділянки його ресорту: господарку в
державних лісах і переводжувану у приспешено-
му темпі реформу перебудови земельного устрою.

Підлога критики господарки в державних
лісах не має сутополітичного вістря і національ-
но-політичних моментів та спирається радше на
господарських основ. Пішло тут про новеліза-
цію лісового декрету, яку в соймі реферував пос.
Дудзіньський і яка там перейшла, не зважаючи на
кількакратний рішучий спротив мін. Понятов-
ського. Справа знайшлася вчора на пленарному
засіданні сенату і закінчилася й там повною по-
разкою шефа хліборобського ресорту. Сенат 43
голосами проти 39 прийняв зміни лісового декре-
ту, ухвалені у соймі, хоч мін. Понятовський ще
раз забрав слово і щераз рішуче протиставився
ухваленій соймом новелізації згаданого декрету.

Дискусія була коротка. Поза референтом
сен. Рудулівський, ніхто з консервативів і сла-
вковичів (так звуть прихильників полк. Славека),
які від довгого вже часу поборюють мін. Пона-
товського, не забирає голосу. Зате промовляло
кількох бесідників з теперішнього проурядового
табору, стараючися справу відсунути. Властиво
й опозиція — себто консерватисти і славковичі
— не є ніякою протиправною опозицією у дій-
сному цього слова значінні. Їхня опозиція має о-
собистий підклад — порахунки з мін. Понятов-
ським за його земельну політику, дещо невині-
ну для представників більшої земельної власно-
сти та їх симпатиків з найближчого оточення
полк. Славека. Дискусія була остільки цікава, що
вже зовсім отверто говориться, що акція проти
лісового декрету є диверсією, що поведінка де-
яких груп є несовісна, що є це лише параван,
котрий має ослонити боротьбу з цілою програ-
мою міністра хліборобства і земельних реформ.

Голосна сьогодні в Польщі новелізація пре-
зидентського лісового декрету має на меті за-
гартувати законодавчим палатам право устій-
нювати план ужиткування державних лісів, як
теж деякі обмеження управління міністра скарбу
щодо висоти затягання позичок на рахунок дер-
жавних лісів. Рішана комісія сенату увела по-
правку в новий стилізації ст. 26. лісового декре-
ту, розширюючи висоту позичок бруто термі-
нових, що їх можна затягати на потреби дер-
жавних лісів, з 10 відс до 20 відс, експлуатацій-
них розходів.

Референт сенатор Рудулівський, узасадно-
ючи сенатську поправку, підкреслює, що довкола
цієї новелі витворилася специфічна атмосфера й
застерігся проти трактування новелізаційного
проекту як засобу розгрівки між особами чи
групами, або як атаки на міністра хліборобства
і земельних реформ чи на теперішню господарку
державних лісів.

Кількох давніх промовців виступило в о-
бороні п. Понятовського а один з них, сен. Пльо-

Розенберга відкликали з Еспанії.

ТАСС повідомляє: Центральний виконавчий
комітет ССРСР рішив відкликати амбасадора
Розенберга з Еспанії тому, що призначає
його на інше становище. Новим совітським ам-
басадором в Еспанії заіменовано Льва Гайкіса.

В ОСВОБОДЖЕННІ МАЛЯЗІ

Стефані подає: Хоча Малагу освобождено
лише перед 10-ма днями, вона вернулась уже
до нормального вигляду. Урядовці, що хова-
лися перед червоною владою, масово зголо-
сили до служби, тому всі уряди та банки
урухомлено — театри й кіна також. Комісії
супільної опіки роздають харчі й одіж. Пре-

су зреорганізовано, ліквідуючи всі часописи
прихильні валенсійському урядові. Поліція шу-
кає за комуністами, які ховаються. Військовим
губернатором Малаги став полк. Плясідо Гате.

Б О І

Як подає національне командування, на
вдтинку Леону відбито наступ червоних, що
втратили 23 убитих, також відбито ворожі на-
ступи під Арабакою та над рікою Харамією. На
фронті Сієрра Невада національні війська роз-
били ворожі сили, які концентрувалися; чер-
воні втратили 30 убитих і чимало бранців.

Які держави викликають перегони у зброєннях: ФАШИСТІВСЬКІ ЧИ ДЕМОКРАТИЧНІ?

Обговорюючи нові англійські й американ-
ські програми зброєнь, „Джорнале д'Італія“
стверджує, що всупереч розповсюдженню в
Амеріці поглядів на фашистські держави
почає перегони в зброєннях, лише демокра-

тичні. І Франція не залишається позаду двох
англосаксонських великодержав: вона буде
4 лінійники, 4 легкі кружляки, 13 контртро-
педовців та 11 підводних човнів коштом
4.461.000.000 франків.

В Палестині знову ллється кров.

60 ОСІБ РАНЕНИХ

Крізь палестинське місто Тиверіяду маше-
тків відділ жидівських ревізіоністів (групи
роботничого) в односторонь; він йшов до
жидівської колонії Тель Гай, де є пам'ятник
Трумфальдору, одного з основників жидівсько-
го акціону підчас світової війни, якого 1920 р.
убили саме у Тель Гай.

Коли жидівський відділ йшов попри араб-
ські доми, на нього посипалося каміння. У су-
тинці ранено 30 жидів і 30 арабів; поліція двічі
стріляла до юрби. Двох поліцаїв ранили камін-
ням

УКРАЇНСЬКА

3356 16-100

СТОЛЯРСЬКА РОБІТНЯ

АЛ. КУШКА

Львів, вул. Скарбівська ч. 28.

дек, поставив внесок, щоб відложити розглядання законопроекту до часу представлення урядом на черговій сесії проекту одноцільного бюджетового права, що брало б теж під увагу державні підприємства. Внесок упав. З черги приступлено до голосування над внесками меншості сенатської комісії і в звичайному голосуванні 43 голосами проти 39 відкинено всі внесені меншості; прийнято тільки згадану поправку сенатської комісії щодо ст. 26. лісового декрету. За відхиненням поправок голосували всі українські сенатори (5) і так вони вирішили поразку мін. Понятовського.

Яка буде даліша доля новелі до лісового декрету — покищо невідомо. З огляду на зміну, яку увів сенат до соймової редакції, проект вернеться ще до сойму, де правдоподібно сойм більшістю голосів прийме цю поправку. Питання тільки, чи проєкт дістане санкцію президента держави; якщо ні, тоді проєкт вернеться ще раз до сойму у найближчій бюджетовій сесії — себто приблизно за рік.

Проти політики п. Понятовського в справі земельної реформи виступають зі засадничих причин тільки українські представники, бо саме він є сьогодні речником скріплення колонізаційного походу на польські землі. Референт бюджету міністерства хліборобства і земельних реформ пос. Камінський у своєму обширному рефераті, що його роздає міні послам, підносить, що питання земельної реформи в Польщі починає знов набирати публічного розголосу. Підчеркує там, що сьогодні це питання підносять ті, які ставляться негативно до переходу землі з рук більшої в руки меншої земельної власності. Господарська скрута зменшила набувчу спроможність хліборобської людності, зменшила теж і фінансові засоби, які держава у рамках бюджету або оборотного фонду земельної реформи призначила на цілі земельної реформи в Польщі. Внаслідок тих обставин зменшувалося з року на рік число парцельованої землі в Польщі. Цей факт викликав у деякого переконання, що закон про виконання земельної реформи з 28. грудня 1925. р. помер природною смертю і тому деякі люди обурюються сьогодні, що уряд знов починає пристосовувати у практиці обов'язуючий закон, коли поправилися загальні господарські відносини.

Після критичної оцінки аргументів противників земельної реформи (вони є головні в табір великих землевласників з їх органом „Час“ і „Слово“) про загрозу для оборонної сили держави, яку несе з собою зменшення продукції збира для армії, для міст і промислових осередків через парцеляцію більшої земельної власності, подає референт цифри з дотеперішніх парцеляційних осягів, що є цікаві для нас, найбільш заінтересованих сучасною політикою п. Понятовського. Відомо, що йде тут про загрозу кольо-

нізацією найбільш життєвих інтересів нашого народу в границях Польщі.

Цифри ці такі:

Від 1918. р. по кінець 1935. р. розпарцельовано в Польщі між 630.179 набувців 2,325,991.4 га, а саме: а) шляхом державної парцеляції 568,320.2 га, шляхом військового осадництва 143,067.1 га — разом 711,387.3 га; б) шляхом приватної парцеляції 1,540,998.1 га і через Державний Рільний Банк 73,606 га. В 1936. р. розпарцельовано загально між 27.495 набувців 92,588.3 га.

Як еквівалент за знесення сервітутів виділено для дрібної власності (це майже виключно на теренах б. російської займанщини), не числячи винагороди в готівці — 584,334.8 га до дня 31. грудня 1936. р. Від 1918. р. до 1. жовтня 1936. р. перейшло до меншої власності в Польщі 3,002,914.5 га. Найбільше насилання мала парцеляційна акція в 1922. р., коли розпарцельовано 254,176.7 га. Відтак іде спадок, що підноситься в 1926. р., коли розпарцельовано 209,841.5 га, в 1927. р. — 245,081.3 га, в 1928. р. — 227,571.1 га. В 1929. р. парцеляційна акція заломлюється, настає величезний спадок, що триває кілька літ. В 1934. р. розпарцельовано ледви 56,540 га, в 1935. р. — 79,773.2 га, врешті в 1936. р. — 92,588.3 га.

Природний приріст людності, що є великий передовсім на селі і брех впливу сільської надлишки до міст та промислових осередків і деяка поправа в кон'юктурі на продукти сільсько-го господарства творять специфічний натиск, що його до деякої міри можна злагіднити тільки парцеляційним процесом. Та тут саме заковика суто національно-політичного характеру. Як виказує практика останніх часів, коли рішальний вплив на розподіл землі з парцеляції перейшов до рук старостів і воеводів, з хвилиною знесення земельних урядів, злагіднення земельних відносин на селі дотикає тільки польської людності. Роблять це старости через віддане їм затвердження іменних списків набувців, у які сьогодні не попадає майже ніхто з українських селян. Отже не диво, що земельною політикою п. Понятовського ніюдин українців не то не може одушевлятися, але мусить її якнайрішучіше поборювати. Український загальний проти політики мін. Понятовського, як маркантного експонента на широкі розміри закроеного колонізаційного походу на наші землі — і так невимовно перелюднені.

Це й було причиною, що в бюджетовій комісії сойму, та вчора на пленумі сенату, українські посли голосували проти п. Понятовського. Вони займуть теж відповідне становище при бюджетових дебатах у соймі й сенаті над ресортом міністерства хліборобства і земельних реформ.

Д-р Степан Баран.

Важне для тих, що купують срібло

Фабрика срібних виробів

Д. Л. Нойман — Львів

Тільки кохановського 21. Тел. 206-74

звертає увагу заінтересованих, що її зори срібла нею проєктовані і засобами у фабричний знак та напис фабрики, а подібні зори продавані в торговлі без цього знаку є лише неурочними копіями її оригінальних моделей. Дістанете у Львові лише безпосередньо у фабриці та у всіх більших ювелірських крамницях у цілій Польщі.

Еспанські події і женеvські надії.

Женева, 18. лютого 1937.

Військові аналізи схилиються в європейській пресі до погляду, що рішення в еспанській війні вже запало на користь національного війська. До цього погляду спонукує їх нестримний похід еспанських націоналістів вздовж побережжя Середземного моря з напрямку Валенсії та охоплення Мадриду національним військом з усіх боків. Але боротьба між національною Еспанією та її ворогами вирішується не лише на самому полі бою, але і в замілках обох таборів. В національному таборі зростає єдність, організованість, творча праця відбудови батьківщини, що постачає невпинно нові сили і на всі fronti війни. В більшовицькій таборі шириться внутрішня боротьба між різними анархо-соціалістичними партіями та між місцевими еспанськими групами і ренціоналістичними „добровольцями“ під проводом Москви.

Національне еспанське повстання вибухло раптом, ніж більшовицький режим встиг опанувати цілком та організувати Еспанію за совітським зразком. Постаючи мадридськ. урядові зброю, „добровольцями“ і хмару агентів для про- воду шпигунського уряду до Еспанії і со- вітський терор, визиск і голод так добре відомі немосковським націям СССР. В якій мірі со- вітські відносини перенесені до Еспанії, показує

між іншим боротьба між еспанськими „сталіністами та троцькістами“. „Ізвестія“ закидають еспанським „троцькістам“ членам „ПОУМ“ більш менш те, в чому прокуратор Вишинський обвинувачує Радека та інших на ост. показовім процесі: шпигунство в користь „фашистів“, диверсії за фронтом, дезорганізацію військового поста- чання, ударення в офензиву на арагонським фронті, тощо. Московські агенти в Еспанії ви- магають, щоб розв'язати організації „ПОУМ“, припинити їх часописи, конфіскувати радіо-ві- стації і т. ін. Але поборювати „троцькістів“ та інших противників московського панування в Еспанії річ нелегка, бо всі вони озброєні і на те- рор відповідають терором.

З нагоди здобуття Мадрига націоналістами писали деякі денники, а між ними і „Журналь де Женев“, що ця поразка еспанських більшовиків є поразкою московського уряду. Женевський часопис додав до цього, що московський уряд після до Еспанії розмірно небагато совітських „добровольців“ боючись, що вони повтікають до національного еспанського війська. А без влас- них воєнків очевидно і московські старшини не- багато могли вдіяти. Цю думку європейської преси про червону армію, яка не найкраще по- писалася в Еспанії поділяють очевидно й деякі уряди великих держав, почасти і сама фран-

цуська союзниця Москви. Доказом цього є в де- якій мірі й те, що ані британський ані французь- кий уряд не настоювали на тім, щоб совітська фльота брала участь у контролі еспанських берегів.

Воєнні поразки еспанських лівих потягають за собою і політичні поразки їх та їх союзників в Європі, зокрема в льондонським Комітеті не- інтервенції. Цей комітет знову дійшов до гли- бокої кризи з причин того, що Португалія го- диться лише на дуже умовну контролю своїх кордонів. Разом з тим розвиток воєнних подій в Еспанії робить властиво цілий Комітет анахро- нізмом. Пан Майський у Комітеті досить осам- отнений, не знаходить поважнішої підтримки ані з англійського ані навіть з французького боку. Ані Льондон, ані Париж не мають власти- во ніякого бажання псувати своїх відносин із майбутнім національним урядом Еспанії, боро- нячи безнадійної справи еспанських більшови- ків. У Льондоні не полишили справді ще цілком пляну спинити війну, помирити противників і пе- ревести в Еспанії плебісцит про майбутній полі- тичний лад, але утопічність цього пляну оче- видна, особливо після нових масакр на заруч- никах та безборонному населенні перед поки- ненням Мадрига. Національний еспанський уряд не вважає можливим політично співпрацювати з людьми, що допустились таких нелюдських злочинів.

Воєнним поразкам еспанських більшовиків відповідають їх політичні поразки в Європі. По- відомлення про те, що барцельонський уряд по- чав переговори з національним еспанським уря- дом, покищо непотверджене. Посередньо по- тверджувати ці повідомлення може між іншим те, що катальонський уряд противиться очевидно перенесенню уряду еспанських більшовиків з Валенсії до Барселони, хоч Валенсію і обстрі- лює систематично національна фльота. Наскільки об'єктивним показником занепаду впливів уряду Валенсії може бути й та дуже характеристична обставина, що еспанська пезета остемпльована в Бургосі має в Парижі вдвоє більшу ціну, ніж більшовицька еспанська пезета. Останні пораз- ки противників національної Еспанії викликали справжню політичну кризу у Франції. Розсудли- віші політичні кола Франції роблять заходи, щоб порозумітися з національним урядом у Бургосі, тимчасом як кола цілком залежні від Москви роблять ровпучливі зусилля примусити фран- цуський уряд в останній хвилині прийти на по- мід „демократичній, республіканській“ Еспанії.

Але в Женеві сподіються що останні успіхи лорда Плімута в „Комітеті неінтервенції“ пере- шкодять французьким більшовикам втягнути Францію до небезпечної еспанської авантюри, що не дає властиво ніяких виглядів на успіх. Дуже тішить Лігу Націй і те, що уряд у Валенсії дав нарешті свою засадничу згоду на евакуацію амбасад у Мадрид разом з еспанцями, що скри- лися по них. Цю дуже спізнену концесію вален- сійського уряду пояснює женеvська преса у спо- сіб дуже неспіхливий для нього. Цей „уряд“ боїться, що коли амбасаді діждуться, що Мад- рид здобуде національне військо, то вони мо- жуть автоматично визнати національний уряд. У всякому разі це зниження тону більшовиць- кого уряду вважають в Женеві добрим знаком і сподіваються здушити центр воєнної небезпеки для цілої Європи в Еспанії вже в близькій часі. У Женеві гадають також, що остаточна поразка еспанських більшовиків не лишиться без впли- ву на франко-московські відносини та звільнить французький уряд від надмірного впливу Мос- кви. Про зірвання франко-московського союзу покищо не думають тут і найбільші оптимісти, але дехто гадає, що фактичне значіння цього союзу настільки зменшиться, що він перестане бути непереможною перешкодою на шляху до злагіднення відносин між Парижем і Берліном. Поряд із розвитком наступу націоналістів в Ес-

КАПІТАЛИ!

Надіть до рідного прамісту!

Вітаємо вас
на дорозі.
Консервативні

Торговельно - Промисловий Банк

Львів, ул. Гродзівських ч. 1. І. п.
Тел. 292-15.

Львів починає преса обговорювати знов англійські конференції зокорисських держав з остаточним помислом ССР.

Останні відомості з еспанського поля бою викликають веселі настрої в Женевських політичних колах. Чуття голоси, що засади колек-

тивної небезпеки є зовсім не ті, які проголошували досі з Москви та Парижа. Чи останні люди в Еспанії принесуть рішучий зворот в розвитку політичних відносин Європи? Це покажуть може найближчі тижні.

М. Данько.

В Україні „село стає пустелею“.

(Враження чужинця з подорожі по СРСР).

На світі є багато журналістів, що служать інтересам своєї нації, партії, а навіть і класу. Пригадаймо хочби становиче французької преси в 1933 р., коли в Україні шалів голод, коли мільйони українського населен-

сон, омана, щось таке, як подорож Данта по пеклі, то всеж його знову скортіло поїхати в ССР, щоб упевнитись у тому, що бачив під час першої своєї подорожі. І признається тепер, після другої подорожі, що такі рішучі диявольські цим разом не привів. Знову описує усякі „штучки „інтуриста“, який кожного чужинця пильнує як ока в голові, щоб він, не дай Боже, не побачив сам того, чого ніякий чужинець бачити не сміє. На провідників „інтуриста“ совітська влада вибирає окремих людей, що знають європейські мови та кінчать пропагандну школу. Усе на те, щоб блискословом „найти між туристами якогось короткого дуринка і я, каже автор, не виключаю, що такі бувають, — який бере за щире золото все те, що блистять у цьому комуністичному світі“. Описує безладдя совітське на кораблях, на залізницях, де час, година, точність зовсім не існують; де, в країні „рівності і братерства“, існують чотири класи в поїздах, на кораблях; і в IV-й класі, де іде селянин, робітник — ніде в світі нечувано нечисть, якою „пролетарська“ влада ані трішки не цікавиться. Усюди на стаціях, на кораблях у більших салях „висять портрети Леніна і Сталіна, які ніколи не сміються і яких обличчя не викликає напевне радості в нікого“, хто дивиться на них.

Гострим тоном говорить автор про „синів революції“, себто про совітську молодь. Вихована в тій задущинній, тривалій атмосфері, не знаючи, не бачили ніколи тієї правдивої Європи ні європейського робітника, ця молодь є певна, що Совіти „це рай“ і що поза мурами Совітів уже справжній чорна безодня і неволя. І так у тій брехні живуть. Згадує, як „молодь революції“ робить перед владою доноси на своїх батьків, що сховали дещо збіжжя зі свого поля, щоб самим дещо зїсти і тому самому синові „революції“ дати. І що це не є сини „революції“, „а швидше собачі сини, які ці не була образа для собак“. Далше — Італієць дивується, що по сімнадцяти роках комуністичного володіння шкільництво зовсім паде, „учителі не

плачуть, невіджигляють, найгірше забезпечені а мешкання“. З дотепом агадує автор найелегантніший готель „Третього Інтернаціоналу“ в Батумі, де в кімнаті всю ніч капало зі стелі, бо на дворі падав дощ. А коли автор із своєю жінкою просив господаря готелю, щоб переніс їх до кращої кімнати, то господар зливаний відповів, що „цеж найкраща кімната“. Пишучи про чистоту в Совітах, автор каже: „Мітла і м'ясо в Совітах зовсім не їде“. Чому? Отже просто: щоб купити пів кіла м'яса треба працювати півсь божий день, а щоб купити одне хлісто, то треба працювати десять днів“.

Служащих у Совітах тепер немає. Наймічка називається тепер „домашній робітник“, себто: не був його ким, а був палкою.

Далше К. А. помічає таке: „Кілька років тому Україна нараховувала на поверхні півтора разу більший як Італія тринадцять мільйонів населення. Поверхня лишилась та сама, а населення? Москалі заперечують, але панує загальне переконання, що населення значно зменшилося, хоч до двайцять ще не доходить, але вже мало бракує. Певне те, що села порожніють. А треба знати, що Україна, як я уже говорив, крім інших багатств, багата найбільше в плодючий чорнозем. А всеж — люди тікають у міста: за совітського устрою, який є здатний на те, щоб на найплодотивіших землях населення вмірало з голоду, за часів цього устрою урбанізація стала загальним винятком“. І коли ростуть міста, тоді „СЕЛО СТАЄ ПУСТЕЛЕЮ І ТАК ЗАВМІРАЄ ЄДИНЕ ПРАВДИВЕ ДЖЕРЕЛО ЖИТТЯ НАЦІЇ“.

„І хто його зна — каже автор — чому я в цьому краю завсіди думаю про пекло з „Божественної комедії“ Данта?“

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 4.

ІЛІРІОН ЧОЛГАН.

2

Гуцульська Венера.

(Докінчення).

Та в тій хвилині загремів бубон і якісь пискляві паніше проголосив з естради, що жорі одноголосно признало цьогорічну нагороду „міс Доліни Пруту“ — „хуцукі з Ворохти“. Далші слова заглушила буря оплесків.

Д-р Котик піднісся:

— Ми тут уже нічого не висидимо. Ходмо, вже роздумуємо на свіжому повітрі. Вона нам не зникаєтьсь!

І расолог та поет, заплативши, покинули бар, де від одним „дистрогом“ танцювало так багато пар.

Гірське повітря приймаю відоснило затуманені шапранію атмосферою голови. Д-р Котик встигнув у легкій пахощі смекати і те, що видавалося йому раніше таким тяжким і заморозним, стало тепер просте і зрозуміле. „А не дозай!“

— Ясно! Заждено аж видіють і тоді підійти та перепросимо її.

— Вона з Ворохти — міркував Грицько — поїде до Ворохти відійшов перед годиною, а шибанич буде щойно пів до восьмої.

— Власне цікаво, де вона подіється. Мусимо ж до того часу пошукати її а нею.

— Е! вже ті павуки добре обмотали свою жертву. Та ми мусимо свій план виконати!

Сіли на лавочці і добувалися красою блакитної, гірської ночі. Коротка липнева ніч кінчалася; блідли зорі, а на сході дискретно руминилося крайнебо.

Д-р Котик поринув цілий у гадках про свої фахові розлади. Час-до-часу тільки проривав мовчанку Грицько „голосними думками“.

— Зорі... а морі... зорі... а вбрі... котрі кращі рими, докторе?

А не почувши відповіді, далше гомотів собі під носом:

— Венера... ера... страто-сфера... Гріх, оріх... сміх...

І в тій хвилині задивився на привіт ранку лунний сміх — Гуцульської Венери. Мов електричний струм затрусив поетом і расологом, що амить зірвались на рівні ноги.

Гуцуку вело двох панків попід руки, а вона захоплючись разураз розкотистим сміхом, тулилась то до одного свого товариша то до другого.

— Алеж!... — і тут поет соковито вилаявся — як запали дівчину! але пождіть, пестюхи!...

І вони пішли вслід за тією трійкою, держучись у відповідній віддалі. Йшли доржкою понад Прутом. Удоліні розбивались об каміння і пінались біаогриві хвилі, з другого боку стояла зелена, смерекова стінка. До всі, на гірську стежечку „окрутила“ та трійка. Тоді д-р Котик шартнув Грицька за руку:

— Починається. Понготуйтеся на завзятий біт!

Грицько відповів, як пристало поетові й товаришеві расолога:

— Чую запах крові!... — і по хвилині додав: — а такі шкода, що не маю джю-джітсу...

Ступали плаєм щобаз вище і вище. Здалека, а рівночасно і так, щоб не стратити „тих“ з ока. Камінички зпід ніг котились разом із хвилинами. В гірських струмках змивалась вже липневий ранок.

— Стоп! — зашипів нараз доктор, що перебрав ініціативу у свої руки та ішов тепер попереду. — Де вони поділися?

Грицько чувши потилинню і розсією гляді на стежку, де та трійка зникла їм з очей, заки „доглом“ успіла дійти на закрут.

Часу на довге роздумування не було. Знав це б. фронтанк — Котик і скоро рішався:

— Ви, Грицьку, маєте добрі очі. Махайте на те каміння. Бачите, там на горі конар зоманої сосни. Розгляньтесь на всі боки і побачивши їх миттю дайте знак. Ну, але вже!

Приказ виконав. За кілька хвилин поет сидів на вершці конаря і приложивши долоню до чола розглядався довкола. Виглядав, як моряк у „бузиковому гнізді“.

— Е! — дав знак рукою.

Якстій стали продиратись крізь смерічки і корчі, а Грицько нагнав:

— Хуцїше! Комота хвилина важна! Але гарне місце вибрали, гілята!

— Немає страху! Ми її вирятуюмо напевно. Врешті перед очима Котика й Мазника розпростерлась величезна, похила полянка, що була певно початком полянки. На яких сто кроків

Захоплюється італієць, після своєї чарівної краєвиди Італії, краєвиди України, головно видими на Дніпро коло Києва. „Лиш на те, щоб поглянути на той чарівний вид варто, щоб усі туристи їхали туди і поглянули, бо не знаю, чи у Світах є другий рівний цьому видові“. Додатково описує автор Дніпро, як він розходиться і творить острів Хортицю. Згадає і про „Дніпрельстан“, що з десятих турбін пушено в рух лише чотири. А решта, в запасі стоять. Але що там „Дніпрельстан“! Автор бачив цілі кам'яниці нові, готові, які були попідпирані, бо падали. Розповідає, як автами переїжджали з Харкова до Запоріжжя; які там жахливі шляхи з вибоями; декуди їхали просто степом, щоб оминути нори на шляху. Коли приїхали в Запоріжжя, місто з 400 тисяч населенням, у стаціонарному ресторані могли дістати лише чай.

З великою пошаною говорить автор про Київ, який „бачив монголи і татар і ханів кримських, що декілька раз його були здобули, розгромили, зрабували, а інколи і зруйнували. Але Київ завсідні воскресав із руїн усе більшим, усе кращим. Те, що бачимо в його старовинних „Золотих Воріт“ не можемо порівнювати з величчям руїн імперського старовинного Риму, а всеж, це є свідок тисячлітнього минулого“.

При кінці своєї книжки К. Аграті доходить до такого висновку: „Хто бачив Світи лиш в географічній атласі, а знає їх лише з безлічі публікацій інших людей, той може собі творити про Світи такий погляд, який йому підходить“.

Але ті, що бачили все там своїми очима, можуть мати лише одну думку: дуже погану... В Світах усі живуть так, як у нас жуадарі, жебраки... Скажу ще більше: маю враження, що в Світах гірше тепер, як колись було... Французька революція це була перемога середньої класи. Російська революція, кажуть, перемога пролетаріату, себто найнижчої класи. Шляхта і буржуазія щезли. Але бідний, ще бідніший став ніж перше. Чи до цього хотів дійти комунізм?.. Бачите в Світах людей у жалюгідних умовах. Брудні, в лахманах, цілими годинами вистояють у черзі на дощі, на снігу, на спеці, на вітрі, щоб добути шматок хліба, один огірок, дещо нафти. Живуть у домах — старих, чи нових — що розпадаються. Багато людей зовсім не має хати і ночі просиджують на вулицях. Недаремно в Світах говорять, що в них легше летіти в стратосферу, як дістатись на третій поверх“.

Далі дуже влучно твердить автор, що „комунізм може мати вплив лиш для людей простої, неокресаної думки. І лиш однинці можуть ствердити, що вся більшовицька пропаганда оперта на брехні; лиш ті, що бачили на власні очі Світи, знають, що комунізм сьогодні в повному упадку“.

І так закінчує автор свою книжку: „Щодо матеріалізму, то сьогоднішнє московське явище показує, що нарід, який іде шляхом освічення не вищими ідеями, а лиш тими нещасними ідеями матеріалістичної людськості, летить у пропасть нужди та анархії“.

М. Зазамський.

До чого доведе кольтонізаційна політика міністерства хліборобства?

Оживлена дискусія в соїмі над бюджетом міністерства хліборобства.

В п'ятницю 19. ц. м. соїм ради над бюджетом міністерства хліборобства. По рефераті пос. Камінського розвинулась оживлена дискусія, в якій промовляло кільканадцять послів. Пос. Лубенський згадав м. ін., що дрібні господарства лише хвилино дають змогу вижити більшу кількість населення на селі, але перекреслюють змогу створити здорові самостійні господарства. Критикував політику міністерства хліборобства супроти хліборобських палат і поставився неприхильно до бюджету цього міністерства. Пос. Вуйцік домагався осушення Полісся, де можна би опісля поселити сотки тисяч родин. На осушення Полісся уряд повинен був вставити відповідні гроші до інвестиційного плану і цією справою повинен зайнятися Фонд праці. З черги пос. В. Болюх заясував домагання українського населення до міністерства хліборобства. Обговорив проти-українську політику старостів, що затверджують при парцеляції продаж землі лише полякам, а відмовляють купна землі українцям. На доказ зачитував відповідний уступ з летючки

одного з парцеляційних підприємств, де виразно кажеться, що землю можуть купити лиш римо-католики.

Пос. З. Пеленський: Деж тут конституція?

Чи з огляду на такі факти українці можуть добре ставитися до уряду? Українці зробили все зі свого боку, але не бачать ніякого відгону. Парцеляція на українських землях між польських кольтоністів доведе українське населення до господарської руїни і до розпуки. Це не лежить теж в інтересі польського народу, який мусить знайти спільну мову з українцями.

По промові пос. Зубицького пос. Гринь Тершаковець заясував жахливе положення селянства у Сх. Галичині. Промовець підкреслив і показував, що земля з парцеляції на українських землях повинна перейти в руки місцевого населення.

Пос. Екерт: Польська земля в польські руки, українська (в оригіналі „руська“) в українські руки!

Український селянин — заявив далі пос, Тершаковець — перебув страшну панщину, зро

журнали і часописи цілого світу
перечитаєш за 15 сотників у

„Вшехпрасі“ Сикстуська 19
(мезанін).

Місячний абонамент 3 зол.

23—25 3166

сив своїм потом що землю і тому має повне право до неї.

Вкінці гостро виступив проти кольтонізації українських земель, заявляючи, що вона є най-кращим аргументом для комуністів в їх агітації. Найкращим засобом проти зросту комунізму на цих землях може бути рівноправність обох народів.

Пос. Шебеля (польський селянин) запевняв, що у Сх. Галичині нема перенаселення. Тому нехай українці не дивуються, що одні днини там явимося і будемо сусідами. Мусимо йти до Галичини. бо — мовляв — такий є гін польських мас.

Ще виразніше заясував пос. Закліка польську політику супроти українців, заявляючи, що польська земля мусить залишитись у руках поляків. Одночасно додав, що поляки бажають згідливого співжиття з українським народом і не хочуть відбирати ні пяди землі українському народові, що є в його посіданні. Поляки — мовляв — бажають рівноправності і справедливості для українців та хочуть спільно працювати над економічним і культурним піднесенням цих земель. Вкінці ще раз підкреслив, що поляки не можуть зректися того, що є їх власністю.

По промовах кількох послів виступив довшу промову пос. Войтович. Спершу легко критикував польські організації зі Львова за те, що своїми меморіалами викликають непотрібні „аларми“ і гостро накинувся на консерватистів за їх неприхильне становище до мін. Понятовського. Далі висунув закид, що — мовляв — консерватисти заключили союз з українськими послами того змісту, що ні одні ні другі не хочуть тепер парцеляції. (Зрозуміла річ, що українські послі рішуче заперечували з місця проти такого закиду).

Вкінці пос. Войтович запевняв, що село не допустить до уступлення мін. Понятовського.

Зі закидами цього посла полемізував пос. Гуттен-Чапський і критично поставився до політики міністерства хліборобства в державних лісах, заявляючись за становищем Найвищої Контрольної Палати в цій справі.

З СОЙМОВОЇ ПРАВНИЧОЇ КОМІСІЇ.

На засіданні в дні 10. ц. м. соїмова правнича комісія на ініціативу послів д-ра Степана Витвицького і д-ра Романа Перфецького та пос. д-ра Зоммерштайна ухвалила резолюцію в справі частинного знесення нотаріального примусу для актів позбуття власності щодо

від них стояв оборіт із запашиним сіном. Під ним саме сиділо тих троє. Один гільтай нахабно обіймав дівчину, другий йому помагав.

Цього вже було забагато. Д-р Котик трусився з гніву і злости. Заграла в ньому волячка крові.

— Бігом зайдіть і заатакуйте їх ззаду! Рахую до двадцять. Тоді сам наступаю з переду. Вже!!

Доктор держав у руці камінець і лічив. То до двадцять не дійшов. Зафуркотів у повітрі камінець і один драбута, вхопившись за ногу, покотився з криком.

Це був знак до генеральної атаки. Наступ був такий бравурний, що нахаби, заскочені й отуманені своїм настроєм, навіть не пробували стачити опору. Першого Мазник „зюкавтував“ одним добре виміреним стусаном у ніс, аж бухнула кров. На хребті другого сидів д-р Котик, як справжній дикий, гірський кіт, і щосили гатив у плечі. Хвилина — а оба противники покотилися злід оборота відлі.

Доктор і Грицько кинулись тепер рятувати гуцулочку, що перестрашена чи обміліла лежала безладно на сні. Злід роздертої сорочки виглядали дівочі груди. Котик поправив окуляри, Грицько розстібнув краватку та комірець, бо душився від горячі.

Та сталося щось несподіване.

Коли Грицько хотів підняти гуцулку, вона зірвалась мов невіжена!

— Що єсть? Гріхца!!

І понад смерека понісся пронизливий крик:

— Гіва-а-а!!!

Що дальше діялось — доктор не бачив і не

чув. З носа впали йому окуляри і він, стративши рівновагу, покотився в долину...

Червоне, соняшне коло висіло на самій середині неба і жарило немилосердно всіх літників, що мов рій бджіл обліли пляжу.

Д-р Іван Котик тримав у руках найновіше дило „Ранішніх Новин“, що його саме позичив у якоїсь грубої пані, й читав:

— Бемо на тривогу! Нові бандитські ексцеси! Що на це скаже влада?

(Телефоном від власного кореспондента).

Не потребуємо пригадувати сумної пам'яті подій і ексцесів кілька місяців тому в нашій місті, в яких то невідповідальні хулігани в бандитський спосіб зазіхали на життя і майно членів одної нац. меншини. А ось доходить тривожні вісти про подібний, не менше жорстокий і кривавий напад темних типів злід того самого стягу.

А саме 28. липня ц. р., в знаному літвищі Я. в ресторані „Під танцюристим пстругом“ відбулася репрезентативна забава. На ній вибрано цьогорічною „місс долини Пруту“ чарівну варшавянку п. Ріту Гольдівну, що виступала в оригінальній, регіональній строї, як „гуцулка з Ворохти“. Колиж п. Ріта Гольдівна верталася з двома товаришами забави, напала на них на гладкій дорозі озброєна, численна боївка бандитів, пустивши в рух дручки та ножі. злобила криваву масакру. Хоча нападе-

ні боролися хоробро, вже-ж вони тяжко поранені і борються зі смертю. Пані Р. Г. дістала нервового атаку й лікарі побоюються за її стан.

До цього хіба нічого додавати не треба! Обурення і гнів огортає всіх культурних людей; тимбільше, що сталося це на терені, де подібні „геци“ не мали ще місця. Сподіваємося, що влада займе рішуче становище і переведе строге слідство.

Д-р Котик відложив часопис. Повернувся, щоб показати це Грицькові і — оторопів...

Протер очі, але ні. Зява не зникла!

Недалеко них стояла — місс Долина Пруту. Та не як „Гуцульська Венера“, але як „європейська дама“, в обтісному купелевому строї, що передавав у всіх нюансах її привабливу постать. Стояла струнко, випрямивши гордо до сонця свої гарні рамена, що їх мистив білим кремом... Грицько Мазник.

В тій хвилині виліз з води Котиків, партнер від бріджа з пансіону „Маратон“ — худий, спалений сонцем на вугілля учитель, що виглядав як індійський йог у стодвадцятьдругому дні голодівки. Засміявся до доктора тоненьким голоском:

— Хо, хо!... Дивіться, пане докторе! Ніби поет-невідаха, а ось яку знайшов лано!

Д-р Котик засоромлений, що мав такого спільника, хотів чимось його виправдати і сказав:

— Ви нічого не розумієте! Він збирає матеріяли до „Симфонії крові“!

дрібних різнинних нерухомостей до 5 га. Резолюція звучить: „Сойм впливає уряд, щоб він запровадив проект закону про знесення нота-рального примусу для актів про перенесення власності щодо різнинних нерухомостей, яких простір не перевищує 5 га.“ Ця резолюція му-сить ще пройти через повний сойм.

На кількох останніх засіданнях соймова правнича комісія радила над проектом закону про лісові та польові шкоди. До проекту того жоголося низку поправок пос. д-р Витниць-кий. Дискусія над проектом ще не закінчена.

АЛКОГОЛЬ Є БАТЬКОМ ЗЛОЧИНУ.

Щоби затерти сліди...

НАПАД ЕСПАНСЬКИХ БОЛЬШЕВИКІВ НА ФРАНЦУСЬКИЙ ЛІТАК.

„Джінг Стандарт“ кидає цікаве світло на катастрофу французького літака, що його минулого місяця зістригли один еспанський червоний літак. Лондонський часопис твер-дить, що на основі звіту, який дістав французький уряд, ця подія представляється так:

Перед місяцем спеціальний літак францу-ської амбасаді в Мадриді, що постійно три-має зв'язок між Мадридом і Перепіньяном, ви-їхав з Мадриду з французьким кореспонден-том „Де ля Прес“ й одною жінкою. Серед ко-респондентів, яку забрав літак, була пачка з до-кументами і світлини, які доказували факт існування майже тисячі закладників у Мадриді. Коли французький літак вилетів з Мадриду, за ним полетіли два червоні літаки; пі-лот французького літака думав, що ці два еспанські літаки ескортують його для охоро-ни. Тимчасом, після півгодинного лету один з літаків почав обстрілювати його зі скорострі-ли. Пілот французького літака причалив, бо літак був сильно ушкоджений. На землі вияви-лося, що кореспондент „Де ля Прес“ вбитий, а жінка, що з ним летіла, важко ранена. Чер-воний уряд наказав летунові вернутись до Ма-дриду. До цієї пори невідомо, що з ним стало-ся. Пачка з документами, розуміється, про-пає.

„Джінг Стандард“ твердить, що в Парижі мають у цій справі спеціальні інформації і що цей напад виконало спеціальне еспанське бю-ро, зорганізоване згідно з наказом Москви. До цього бюра м. ін. належить нагляд над про-вадженнями червоної міліції та еспанськими чер-воними політиками. Напад на французький лі-так перешкодив, щоби документи, компромі-троні червоний еспанський уряд, не дісталися до рук Міжнародного Червоного Хреста.

Слід згадати, що негайно після катастрофи французька ліва преса намагалася скинути всю вину на національні війська; шойно французький урядовий комунікат винив справжньо-го нападника.

Еліксир Кальодонт
сфоциентований,
дезинфекційний,
ощадний в ужитті.
Велика флашка 300.3—

Він же знає, що це таке біль зубів

У відповідний часі зрозумів яку небезпеку представляє назубний камінь: часті болі і небезпека випадання зубів. І у відповідний часі зробив те, що треба б: до почав чистити регулярно зуби Кальодонтом.

Кальодонт це єдина у Поль-щі паста, що містить в собі Сульфорицинолеат на підст. Д-ра Брайніха. Завдяки цьо-му вона поборює успішно назубний камінь, причину не-дуг зубів, і запобігає йому на ново творитись.

KALODONT

ПРОТИ НАЗУБНОГО КАМЕНЯ.

Португалія заборонила вербувати до еспанських військ

ТА ВІДКЛИКУЄ СВОІХ ДОБРОВОЛЬЦІВ.

У португальському офіційному дзвінку появилося декрет, що забороняє вербувати португальських громадян до еспанських армій та вести пропаганду в тому напрямі. Чужинцям, що їхали би через португальську територію, щоб вступити до одної з еспанських армій, грозять судові кари. Заборона не торкається лише еспанських громадян. Португальські гро-мадяни, що тепер є в еспанському війську, ма-ють вернутися до місяця.

Декрет обов'язує від хвилини, як його ого-лосили.

МАДЯРЩИНА ТАКОЖ.

На вчорашньому засіданні малярська рада міністрів постановила, — як і інші уряди, що беруть участь в комітеті неінтервенції — за-боронити вербувати добровольців до Еспанії та не дозволити малярським громадянам брати у-часть в еспанській громадянській війні.

При першій чарці віця, при другій лев,
при третій свиня. — Талмуд.

ДОГОВІР ВЗАІМНОЇ ПОМОЧІ МІЖ БЕРЛІНОМ І БУРГОСОМ?

Як подає польська преса, у французьких колах появилися чутки, що еспанський націо-нальний уряд заключив з німецьким договорі та-кого змісту: 1) Еспанський національний уряд приступає до німецько-японського протиболь-шевицького пакту. 2) Уряди з Берліну та з Бургосу запевняють собі взаїмну поміч на ви-падок конфлікту з якоюнебудь іншою держа-вою, що виступила би в порозумінні з Комін-терном. 3) Німецький уряд вишле на терито-рію національної Еспанії поліційні війська зложені з 1.500 членів „пробоевих частин“, яких уже рекрутують в 5-ох німецьких містах і які перед виїздом перейдуть курс еспанської мови — та 200 вишколених пропагандистів. Вони всі дістануть еспанське громадянство і залишаться в Еспанії щонайменше 5 років.

Формою та змістом цей договір не нагадує міжнародних угод, тому ставимось до тої віст-ки з повною резервою.

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Українські політики

1907—1914 р. р.

Д-Р ІВАН МАКУХ

Давній радикал з імені, що амів погодити інтерес народу з партійними програмами та не шукав розголосу у демагогії. Вийшов послом до Галицького Сойму з товмачського повіту в 1908. р.

Макух вступив без надумування до нашого Українського Соймового Клубу і став заступ-ником його голови. В Соймі запрентувався про-мовою при красівім бюджеті в дні 26. жовтня 1908. р. Ми і Клуб, сказав він, до котрого на-лежимо, репрезентуємо в цьому Соймі партії, що однією борються за справедливий виборчу рефор-му для робучих народних мас. Ми хотіли спокій-но перевести справу виборчої реформи, але пе-реконуємося, що ми не хочете з тою справою на-дерати поступити. А панування наше, ваша краєва автономія, завела широкі верстви селянства над пропасть крайньої нужди і голоду. Ми боремося у Східній Галичині тільки зі шляхтою та її слу-гачами, урядовцями, коли тимчасом з польським народом живемо мирно, як добрі сусіди. Ми нікого не викликаємо за Сян, але не можемо допустити до того, щоб нас вишпирли з нашої землі. З дру-гої сторони ми є противні угоді, бо досвід дотепе рішчій угод навчав нас, що угоди виходили тіль-ко на ослаблення нашого народу... Вікніні запроте-стувал Макух проти виїмкового трактування українського радикального партії.

Галицька соціална демократія зорганізува-ла була під той час депутацію з цілого краю до

12

Львова, щоб перед Соймом та у намісника пона-глити соймову виборчу реформу. З цього зчини-лася кривава демонстрація перед Соймом, та польські верховоди відповіли, що їм не спі-шиться...

Таким робом наша українська група 12-ти соймових послів самітня стояла на сторожі де-мократичної виборчої реформи до Галицького Сойму.

В часі нашої обструкції в Галицькому Соймі був д-р Іван Макух солідарним і в своїх пізніших промовах виказував самоволо галицької адміні-страції та соціальне й політичне положення на-шого народу під терором такої адміністрації.

В 1911. р. належав д-р Макух до субкомі-тету соймової виб. реформи у Львові та обстоював, щоб передовсім устійнити процентове відноше-ння українських соймових мандатів до польських, як також домагався одної третьої частини всіх вибираних соймових послів для українського на-роду.

У політичній роботі був завжди людяною характеру, свої думки виказував просто і явно. На Макуха можна було завжди числити, що на-свому становищі видержить послідовно.

Д-Р СТАНИСЛАВ ДНІСТРІАНСЬКИЙ.

Був професором цивільного права з украї-нською мовою навчання у львівському універси-теті. Його поставила наша політична організація кандидатом на посла до Державної Ради у Відні, щоб поміж нашими послами були також люди науки*).

*) „Зоря Галицька“, письмово повернення для справ народних, політичних і пошкочив: словесности і го-

Дністрянський промовляв уперше в австрій-ському парламенті в грудні 1907. р. при другому читанні австро-угорських угодових пропозицій та виказував, що національно-політичні відно-сини по обох боках австро-угорської границі є причиною становлення нашої посольської репре-зентації. Бо з одної сторони є національні пере-слідування українців на Угорщині, з другої сто-рони безправний стан українського народу в Га-личині під польсько-шляхотським правлінням.

Польський людський посол Ян Стапінський, що досі боровся разом з нами проти панування польської шляхти, став тепер єднатися з Поль-ським Колом і по цій, зовсім предметовій промові посла Дністрянського, зачав нам дорікати за на-шу „агресивність“. Видно було щораз гірше, що польські демократи не кращі від своїх панів...

Під напором закордонної політики вінс був австрійський уряд з початком 1909. року предло-

сподарства селянського, галицько-угорсько-буковинско-руського народу, виказана А. Павонітким, Львів, 1899. ч. 3, подає кілька наших депутатів і додала ось-нікі замітки: „Показує, що не дуже нарід наш руський перся при виборіх на уюномі Русинами, коли другі народи налучаються вибирати, — і за саяшеними своїми русько-народними, котрі так много мають терпі-ти і так много мають грізоти, що ся уймають за спра-вою народа свого руського. Кілько то більше вибрано Польше! Бо то люди своїм саяшеним не вірали і не давали ся научити, бо, що ся на них сердили, не при-ходили до вибору, або ся не підписували на вибір де-путатового. Сидили тамі панно мають добру волю, але мало мали уважати Русинів на соймі. Дай Боже, хто до-часно, дугими саями добрих руських депутатів!!!“

Музеї — осередок нашої забутої культури.

З ДОСВІДІВ УЧАСНИКА ПРАЦІ.

До діянок нашого культурного життя, які щойно в повоєнній добі сильно розвинулися, хоча завдатки й то не раз поважні мали вони й перед війною, належить ділянка музейництва. Хоч ми мали музеї й перед війною, як музей „Наук. Т-ва ім. Шевченка“, „Народного Дому“, „Ставропілі“, в Києві Тарновського та інші, але українське громадянство ними мало цікавилось. Під поняттям музею розумілось якусь мертвечину, щось далеке від сучасного життя. Щойно митрополит Шептицький, закупивши гарну будівлю на музей і вложивши великі гроші на музейні, неначе пригадав, що музеї це одна із важливіших діянок культурного життя, на яку не слід забувати так само як на „Просвіту“ чи „Рідну Школу“. Але й та акція митрополита не так дуже захопила громадянство, яке через те, що музеї звернув головну увагу на старі церковні пам'ятки, отже світський загальний далі не доцінював значіння музею.

Але по війні зросло зацікавлення музеями і то навіть дуже, бо до цього принесли нас національно-політичні відносини. По війні багато учасників визвольних змагань шукало захисту на чужині, дуже часто з усіма воєнними ревізитами, пам'ятками та знаками української влади та держави. Що-ж було з тим робити? Це-ж прецінь цінні пам'ятки не тільки для учасників війни, але і для дальших поколінь! І в Празі зродилася ідея оснувати „Музей Визвольної Бороти“. Це було найсильнішою спонукою для українців у краю, щоб подібно зберігати різні пам'ятки і то не тільки з визвольної війни, але взагалі пам'ятки української культури. Безперечно що й інші причини аложились на зріст зацікавлення музейництвом, а саме: анзбирювання пам'яток на українських землях і вивозження їх до чужих музеїв, з метою надавати тим пам'яткам не український характер, тільки регіональний тощо. Досить, що за короткий час виріс цілий ряд музеїв у нашому краю. Це заслуга не так загалу, як одиниць, які не раз з фанатизмом віддавались музейництву, не жалюючи ні часу, ні труду, ні грошей, ні здоров'я. Між ними стрічаємо здебільша старших людей, не раз емеритів, що не відпочивають, але з завзяттям збирають, зносять музейні речі та ведуть боротьбу з такими знаннями нам труднощами як із браком гроша, приміщенням, байдужістю громадянства, а то й явно неприхильним відношенням до музеїв.

Деякі музеї знайшли собі меценатів, що дають їм хату, час та гроші. І ті музеї гарно розвиваються. Тими добродіями є або особи (Самбір) або установи (Коломия, Сянік). Але дуже прикро опікуватися музеями там, де нема ніяких добродіїв, де цілий тягар відповідальності за розвиток музею спочиває на кількох незможних особах, от як у Стрию.

Двох фанатиків цієї ідеї С. і Л. дало почин музейні й майже без грошей та приміщення зібрали поважне число предметів, приміщуючи їх

у комірній хаті. Вкінці треба було оглянутися за скромним льокалем. Від трьох років музей має винаймане приміщення, але воно тепер рішуче замале. А фонди? Місячні вклади кільканадцять золотих та ще кільканадцять зол. підмоги від деяких установ ледви вистає на комірі. А музейні, на обстанова, реконструкція образів, поїздки, купно деяких предметів, світло, паливо? — вони не мають місця у скромному бюджеті музею. Хтож тут міг би допомогти? Хіба своє українське громадянство. Одначе з прикрістю треба згадати про байдужість нашого громадянства, а то й деяких заможніших наших установ до цієї культурної справи. Але що говорити про матеріальну допомогу, коли навіть оглянути музей не дуже то люди цікаві. Хоча на домі видні вивіски музею, та свої люди проходять мимо. Невеличкий відсоток нашої стрийської інтелігенції оглядав музей. Зате з сіл та із шкіл було кілька прогульок. Не диво, що на згадку про музей не один інтелігент ніщо не знає про нього сказати. А буває і в інших осіаках музеїв, що люди розбиваються по всіх усядах за взорами чи іншими зразками українського мистецтва, не знаючи, що те все можна знайти в музею, попри який вони переходять.

А всеж ніхто із свідомих українців не скаже, що не треба музею, що не треба збирати пам'яток, які творять живу історію нашої культури. А якщо люди такої думки, що музеї це конечна національна установа, то нехай-же їй дадуть змогу розвиватися. Колиб такого музею не було, то всі наші пам'ятки, зразки (культури) народ-

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ
О. ЛЕВИЦЬКА І СКА
у Львові, вул. Кордецького 30
Тел. 26 0-04. ПКО 303.881.
поручає власні виробни найкращої якості:
ПАСТУ до взуття „Елегант“ терп. і воск. у всіх
красках
ПАСТУ до взуття „Елегант“ люкс, в тубах у всіх
красках
ПАСТУ до підлоги „Французька маса“ (фротеруючу і фарбуючу)
ВІСК до підлоги — СИНКУ до білля помадкову і
коронову — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шкір — ВІСК шевський — СМОЛУ шевську чорну
і білу — МУХОЛАПКИ. 2732

нього мистецтва опинились би в чужих руках, під фірмою не наших зразків.

Ще одна прикра справа. Наша молодь замало цікавиться музеєм, головню та молодь, що працює на селі й має спроможність легко придбати музейні речі. При освітній роботі легко молоді звернути увагу на зразки нашої культури, які слід зберегти від загибелі. А прецінь ніхто не скаже, що музеї непотрібні для села. Згадаймо хочаб прекрасну виставу народньої ноші зперед двох років або поїздки по селах з рефератами про музейництво.

Завчасу заопікуймося музеями, щоб не було запізно. Вже тепер зачувати, що організують по державних школах музеї, — а з них можуть вирости й позашкільні, а тоді наш музей буде му-сїти витримати нерівне суперництво. І тоді будемо нарікати, що нам забирають наші національні скарби так, як уже позабирали, хочаб згадати божка Світовида або мамута із Старуні.

А нарікання це прояв безсилля.

Музейник.

Як виглядатиме новий закон про устрій адвокатури?

В п'ятницю 19. ц. м. рада міністрів розглянула новий проект до закону про устрій адвокатури. Законопроект передбачує такі зміни: При Найвищій Суді повстане окрема палата, яка розглядатиме всі вілклики від рішень Адвокатських Палат. Дотепер Найвищий Суд у складі трьох суддів поладнував жалоби у справі відмови впису на листу апікантів чи адвокатів. Дисциплінарні справи поладнував окремий дисциплінарний сенат при Найвищій Суді, зложений зі суддів та делегатів начальної адвокатської ради. Адвокатські апіканти мусітимуть відбутися наперед практику в суді, скласти іспит і щойно після того зможуть практикувати в адвокатській канцелярії. Законопроект постановляє, що практика апіканта в суді та в адвокатській канцелярії не може бути коротша ніж 5 років. На випадок скорочення часу практики в суді адвокатські ради матимуть право продовжити практику в адвокатській канцелярії.

Міністерство справедливости зможе замкнути листу адвокатських апікантів, щоб спинити доступ новим апікантам, з тим, що записані вже на листу адвокатські апіканти матимуть право відкрити адвокатські канцелярії. Проект уповажнює міністра справедливости означити число нововписаних адвокатів та адвокатських апікантів. У виняткових випадках міністр справедливости матиме право дозволити вписатися на листу адвокатів поза означеним контингентом.

Адвокат, який займає публично-правне становище, буде скреслений з листи з тим, що автоматично вернеться до адвокатури, якщо лише зречеться свого публично-правного становища в державних чи самоуправних установах. Якщо адвокат обійме становище у приватних підприємствах, скресляють його зовсім з листи адвокатів.

Закладайте кружки і Філії „Відродження“!

ження, щоб заснувати правничий виділ з італійською мовою навчання у Відні. З нашого боку поставили тоді послы Дністрянський і Колесса внесок, щоб заснувати самостійний український університет у Львові.

Відтак у 1910. р. центральний уряд знову напирив, щоб заснувати італійський правничий виділ у Трієсті. Австро-Угорщина була в міжнародному союзі з Італією і тому австро-угорський міністр закордонних справ граф Еренталь домагався заспокоєння домагань австрійських італійців, щоб не допускати до ірреденти італійського населення в Австрії. В дебати над цим пропозиціями заявив посол Дністрянський, що українцям належить першештво, бо вони є в Австрії найбільшим народом між тими, що не мають іще університету.

Майже рівночасно зажадав був академічний сенат львівського університету, щоб законом забезпечити польський характер львівського університету, і цим поневільно висунув справу нашого університету. Тому Президія нашого Парламентарного Клубу пішла до тодішнього міністра освіти графа Штірка і він заявив нам тоді, що вирішення справи львівського університету можна зробити тільки на підставі порозуміння між обома заінтересованими сторонами й урядом, — а всяке одностороннє вирішення є виключене.

Наслідком цього в дні 14. березня 1910. р. відбулася демонстраційна нарада українських студентів у львівському університеті за оснуванням самостійного українського університету у Львові. Але з уваги на те, що у львівському уні-

верситеті поставили поляки свою озброєну бойку, яка провокувала наших студентів, та щоб не допустити до студентських буч в університеті, переговорювала наша клубова президія з намісником Бобжинським і нашими студентами. А коли це не помогло, то сам президент міністрів барон Бінерт запросив до себе презеса Кола Польського п. Гломбінського і д-ра Костя Левицького на конференцію та звернувся до них, щоб вони старалися успокоїти студентів. Після того в дні 18. травня 1910. р. настав у львівському університеті спокій.

Дня 27. травня 1910. р. предложили послы д-р Кость Левицький і д-р Олександр Колесса від нашого Парламентарного Клубу президентові міністрів баронові Бінертові і міністрові освіти графові Штіркові компромісову формулу того змісту, що вперед прийде до виділення наших університетських катедр у тимчасове автономне українське університетське тіло, яке буде управлене екзамінувати й габілітувати, а зідтак, після цього виділення української науки, мав би університет цісаря Франца у Львові дістати польський характер.

Рівночасно перейшла справа нашого університету на трибуну парламентарну, бо в бюджетовій дебати промовляв не тільки посол Дністрянський, але й посол Василько, який сказав тоді, що справа українського університету не є справою галицькою, але загальною справою нашого народу, й проволікання утруднює становище будовинських послів.

У Палаті Панів Державної Ради промовляв

дня 28. червня 1910. р. наш митрополит Шептицький у справі українського університету, а в бюджетовій комісії Палати Послів промовляли наші послы д-р Теоділь Окуневський і д-р Кость Левицький до справи італійського факультету та поставили цей факультет на одній площині з нашим університетом.

Та саме в дні 1. липня 1910. р., коли йшла отся дебата в бюджетовій комісії, прийшло у львівському університеті до кривавих подій між українськими й польськими студентами. Наслідком цих подій поляг в університеті український студент Адам Коцко і чотири українці були ранені; крім того ранені були чотири возні і два студенти поляки.

На це піднесено з польського боку, що „гайдамаки напали на львівський університет“ і тому, мовляв, є зірвані переговори в університетській справі; наш Парламентарний Клуб оголосив зовсім протилежний комунікат, а українські професори і доценти внесли до міністерства освіти декларацію, що доти не зречуться прав, які має українська нація і мова у львівському університеті, доки не буде заснований окремий український університет у Львові. Отсю декларацію підписали: о. Бартошевський, Вергановський, Грушевський, Дністрянський, Добрянський, Колесса, о. Комарницький, о. Мишковський, Рудницький, Стебельський і Студинський.

Справа українського університету зробилася голосна і складна. В її осередку стояли оба послы професори університету: д-р Станіслав Дністрянський і д-р Олександр Колесса. (Д. б.)

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

Гарячий і холодний Куліш.

40-ЛІТТЯ СМЕРТИ.

Не хочеться вірити, що від смерти Куліша минуло ледь 40 літ. Сучасників Шевченка багато в далішній справді романтичної доби. Куліш ніколи не був актуальний, не буде ним і тепер. Наша нинішня атмосфера зовсім несприятлива, щоб поставити Куліша в історичний контекст. Те, що нам казали про нього у версифікації, пишуть офіційно в різних підручниках і вирішують тих питань, з якими він так активно змагався.

Подумайте лише: один із наших найбільш видатних письменників і найактивніших національних пробудників мав цілі періоди свого життя, коли сумнівався, чи взагалі варт писати по-українськи і чи є для кого. Та водночас це саме Кулішеве москвофільство не лишалося без впливу на цілу масу „малоросів“ напів-омовчених, що вернулися до нашої національної свідомості, коли почали роздумувати над нашим історичним минулим. Вернувся до нас і Куліш. Це один із тих перших наших великих письменників, над життям нависла свідомість, що українська література мусить йти в парі з іншими європейськими, коли вона не хоче бути тільки популярною, призначеною для освіти простолюддя.

Коли знаходив Куліш час на всі свої праці, такі різноманітні, що вимагали таких основних судів? Іще нині беремо його переклад Св.

Письма та драм Шекспіра і насолоджуємось багатством його мови, його зусиллям добути з неї якнайбільше національних, своєрідних рис.

Криадимо Куліша, коли зводимо його літературну діяльність до ідилічних оповідань і патріотично-сентиментальних віршів. Літературні твори Куліша це тільки одна частина його таланту та негнатової діяльності. Деякі з них незрозумілі без його життя і то з численними коментарями.

Куліш мав у собі дві душі: гарячу та холодну. Коли він нападав на земляків і бунтувався проти тісних умов праці, то були це вибухи його надто вразливої, гордої, себелюбної, загонистої, непримиренної вдачі. Та в оцих вибухах були теж високі пориви; Куліш відчував, що треба зробити, які високі домагання треба ставити собі та іншим. Це незвичайно жива громадська людина, що підтримувала звязки з кількадесяти діячами та письменниками своєї доби, написала за своє життя кількадесять тисяч листів, уміла, коли треба було — відійти з затишок і спокійно, холодно обдумувати те, що зробила і зробити повинна. Кулішевий аналітичний ум був холодний як сталь і це саме часто було причиною, що у своїй поезії він більше міркував як публіцист, замість дати повну волю своїй уяві.

— о —

Великий
Театр

У вівторок 23-го лютого прем'єра
„Madame Sans-Gene“
з Іриною Айхлерівною

год. 7-30

Тихі дискретні новелі.

Михайло Мочульський: „ОПАЛЕВА МРЯКА“
Львів, 1936. В-во „Ізмаргд“.

Оця збірка новел нашого відомого дослідника літератури не призначена для ширшої публіки і не може рахувати на велику прихильність нашої критики. 10 новел у ній утримані приблизно у тоні деяких передвоєнних чужиних майстрів, таких як Чехов, або Оді Гансон, по нь любляв різких, ефективних тем, захопані пошито у „дискретних“ настроях.

М. Мочульський деякі з цих новел помістив був уже давно по журналах, інші згодом вкотре або написав наново. Їх загальний настрій, за малими вибірками, меланхолійний. Смерть поважається дуже часто як та єдина

сила, що розв'язує замотані конфлікти або кладе на всьому спокійну руку. Сам заголовок збірки „Опалева мряка“ вказує на ту спільну нитку, що вяже різні теми та настрої. Коли залишити на боці безпретенсійні нарис, що є майже гуморесками, то будемо мати саме мрячний настрій, з яким читач мусить сам собі дати раду по вподобі; для одних змальовані конфлікти будуть пригноблені, чи може й безнадійні, інші може зуміють відняти в них ледь примітну вибачливу усмішку для непорозуміння із життям.

Автор володіє чистою, прозорою літературною мовою, відкидаючи всі ті „поетичні“ прикраси, що так томлять нас нині своєю псевдо-бароковою декорацією.

Любовна лірика прозою.

ЛЮБОВНА ЛІРИКА ПРОЗОЮ.

Ростислав Єнак: „БІЛІ НОЧІ“.

В-во „Вісне гроно“, Львів, 1936, ст. 120.

Обгортка М. Стефановича.

Це щоденник закоханого, низка поем про любов, переплітаних віршами. Автор попередив, що це фактично передмовою (як це нераз водиться, щоб дати більшу волю своїй уяві), що матеріалом до книжки послужив йому рукопис якого-сь ісландця, який згинув у автомобільній катастрофі. У всій книжці нема нічого ісландського. Зате є дещо... гугульського.

Ця довга сповідь закоханого, що нагадує козацькі любовні листи: вона могла б бути відкритою довшою і відкритою коротшою. Тут нічого не діється, нема ніяких подій ні фактів, довкола яких працював би уява. Деякі місця вказують на деякий поетичний хист автора, але вибрана ним форма — чистої лірики прозою — занадто звужає, щоб він міг дати собі з нею раду. Нагадуються прозові поеми Пшибишевського. Сотні молодих людей у добі Пшибишевського саме так переспівувало їх на всі лади. Тут маємо вже й деякі спроби наслідувати штучарства т. зв. авангардових поетів. Ось як виглядає така акробатика:

„Я передам Тобі свої почування одним простим словом та Ти вслухайся, як воно дозволяє. В простоті слова знайдеш складність почування.“

Кохав Ти:

Кохав.

Аю.

Ю.“

Ясно, що нема тут ні простоти слова, ні складності почувань.

Один розділ починається так:

„Лі,

Лю,

Лілю,

Lileleia,

де Ти?“

Це звичайна друкарська забава.

У збірці бентежать читача німецькі поезії. Навіщо їх там? — не збагнеш. Із українських поезій автора видно, що вони не дуже „мошні“. Німецькою мовою він не володіє краще, ніж українською, а в українських поезіях трапляються такі, де в кожному рядку треба би щось поправити:

Тебе не було. Ні, Ти була

У моїй душі в казочнім розцвіті

Як я красн шукав при посіві

Блудних вогнів... Чи Ти забула?

Гарна думка такої книжки, гарне видання, гарні наміри автора та все це тільки наміри

М. Р.

Гемороїди

є причиною злого самопочування і т. п. Треба рішуче усунути ті дошкульні терпіння. При гемороїдах уживати

Anisol
«Coedeecke»

Дистанете в аптеках
12 ЧОПКІВ 5 зол. 6 ЧОПКІВ 3 зол.

ЗАПИСКИ СЕЛЯН НАГОРОДЖЕНІ ЯК ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР.

У 15 томах „Діла“ подали ми звітку про виняткову нагороду варшавського літературного товариства „Видомосці Літерати-ка“ за найкращішу польську книжку за 1936 р. Жорі складалось з найкращіших польських письменників. Рішення жорі, що мало вибрати між 19 наміченими найкращими книжками було для всіх великою несподіванкою. Мислю точний зміст обрання жорі разом з аргументами поданими членами. На означений день зібралось 8 членів жорі, — яких прислали листи. Ціаю, які книжки висували на нагороду різні члени. Хороманський поручав „Заворожені ревіри“ Вороні; Домбровська „Заміски хлопів“; П. Гудым-Лисковський: „20 літ життя“ Уяізовського, „Повінь і смерть“ Чуховського та „Огляд сучасної польської літератури“ Чуховського; Ілляковича „Свідомі Сметта“ Вальковича, „Райську близьку“ Голєвської та „Награти“ В. Грабського; Ілляковича „Три зими“ Малюша, „Адам Гравелд“ Брен, „20 літ життя“ Уяізовського, М. Яноковська-Павлівська „Хрестоносці“ Софі Кооса-Шуцкої, „Що відкриває дорожню на дракони мисли“ І. Казиміра і „Свідомі Сметта“ Вальковича; А. Новачинський — „Хрестоносці“ С. Кооса-Шуцкої, „Як Ольбрайт“ Ф. Палого і „Воту до дослідів над літературним твором“ М. Крідлі; Параловський „Хрестоносці“ Кооса-Шуцкої, „Про Конрада-Копенговецького“ Уяізовського; А. Орут „На високій полощині“ Вальковича, „Повінь і смерть“ Чуховського; Вальковича „Свідомі Сметта“ Вальковича; Слонимський „20 літ життя“ Уяізовського, „Діоген у конту“ Верента; Туяі „20 літ життя“ Уяізовського, „Свідомі Сметта“ Вальковича і „На високій полощині“ Вальковича; К. Векінський „Хрестоносці“ Кооса-Шуцкої, „Про Конрада-Копенговецького“ Уяізовського, „Свідомі Сметта“ Вальковича; Візія „Хрестоносці“ Кооса-Шуцкої, „Краси та інші“ Нагерової, „Ліла з воку“ Шелібург-Зарембін; А. Брієр „Хрестоносці“ К. Шумицької та „Історія літератури“ Грабського.

Проти книжки Уяізовського промови аргументи, що не тільки перший том, проти книжки Уяізовського та, що він як майстер і вже заслужений не потребує нагороди; проти „Хрестоносці“, що це твір замість академічній, за мало оригінальний хот дуже талановитий. Кількох членів жорі звертали увагу, що найкращі книжки за минулий рік дали самі члени жорі, а саме: Туяі, Векінський, Параловський та Іллякович. Ціаю подібна, що книжка Вальковича, яка дістала таку велику кількість голосів не стала навіть предметом дискусії. За пропозицією Домбровської, щоб нагородити твір насправді оригінальний, неподібний до інших інших, улаво верав при другому голосуванні 5 голосів на 8 членів (Ілляковича мусіла відійти).

„Заміски хлопів“ (серія II) це 10 оригінальних життєписів селян, тієї літератури аргументовані; із видана Інститут Суспільного Господарства у Варшаві Жорі у мотивах своєї нагороди писав: „Ці життєписи це невідомий документ культури, анімації та світогляду величезної більшості народу, яка досі мовчала і позав симпатичним фальшформ була для решти громадства неспамом. Вони є першорядним джерелом знання про щоденні життя та можливості, які до цілості національного життя вносять селяни“.

НАШ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС.

„Альте“. Не вистачає, щоб із цього вишло оповідання.

М. П. „Зломана ніжка“. Таку зячливу подію треба описати так, щоб усе не виходило механічно. Ані зведений, ані поставі не мають ціланих рис, ані те, що вони робить і говорять не повинно нам, чому ви про це пишете.

Леон Шумка. Шкода, що зареєс так вистроено починатись і так багато вам обіцяє. Про негарні молоді жінки є відома душею можливі справді написати бодай який одну історію на доказ, що вони мають глибше пережити від пустих красунь. Але розмова з тою жінкою занадто неабі — до мого!

Яр-бор. Дуже добра і дотесна тема, навіть легко написати. Але по всьому видно, що туди за леко. Цей спосіб не дасть навіть одного фейлетону. Треба буде хіба ще його „домалювати“, за прикладом вашої героїни. Друга Ваша річ „Ах! Ух!“ не має не зареєс і для гумористичного малого фейлетону, — третя — повна малій фейлетон, але дотеп у цьому замалюванні.

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Аеродром на морі.

У зв'язку з новою програмою британських зброєв, лондонські часописи подають цікаві вістки про теперішній стан флоту і летунства. Особливо цікавий опис нового роду воєнних кораблів-авіоматок. Досі має англійська флотія 6 таких авіоматок, але програма зброєв передбачує будову 9 нових авіоматок.

Після цілої низки справ і дослідів удалось авіахідникам зробити з авіоматки плаваючий союзний аеродром. Нова авіоматка має ще теж величезну містоту. Під горішнім чердаком містяться гангари для такої кількості літаків, яка висталаб щоб за три години перевести розвідку на просторі розмірів британських островів.

Два капітани.

На авіоматці командують два капітани, які кермують усіма рухами корабля. Один „урядує“ на одному кінці авіоматки, другий „летунський капітан“ на протилежному. Між ними лежить гладка поверхня чердака довга на 200 м. Довжина спирає за мала до розбігу літака, але на поміч літакам приходить швидкість корабля, який пливе в тому самому напрямі в якому підіймається літак. Цей рух корабля відновує, так сказати, корабельний чердак.

Вінда, що важить 36 тон.

Літаки стоять у гангарах зі зложеннями крилами. На відповідний сигнал їх викочують з окремих передків і підіймають на горішній чердак при допомозі вінди, вагою 36 тон. Вилітаючи з корабля літаки виконують своє завдання: переводять розвідку у дальших околицях, або держаться на більшій висоті над авіоматкою, збільшуючи таким чином поле зору. Коли такому повітряному розвідникові не стане палива, він осідає, а на його місце підлітає інший літак.

Небезпечний причал.

Причал літака на корабельнім чердаку дуже важкий і небезпечний. На хвості кожного літака висить гак, яким він повинен зачіпитись за один з чотирьох ставених прутів натяжених поперек чердака-летовища. Прут гнучкий подається як пружина і задержує машину, яка важить кілька тон і летить зі швидкістю 50—60 км. на годину.

Хоч летуни причалюють завжди дуже обережно, то причалювання завжди полечене зі загрозою нещасливого випадку. Тому, коли літак готується до причалу на чердаку стоїть у поготіві рятувальна дружина і пожежна корабельна сторожа в асбестових одягах. Також у поготіві жде лікар з підручною аптечкою. Коли „летунський капітан“ помітить щонебудь небезпечного, стріляє із спеціальної пістолі і летун описавши над авіоматкою коло, підіймається знову вгору, щоб вибрати більше догідні умовини до причалу. Буває, що літак причаливши на чердак, котиться аж на сам край. Тоді рятувальна дружина кидається до нього і ловить його, дослівно, за хвіст, щоб апарат не впав у море.

Залишені самі для себе.

Завдання летунів-розвідників, які підіймаються з авіоматки, полягає на тому, що вони не повинні мати ніякого радіового зв'язку з кораблем, бо ворог може в такому випадку переловити сигнали і без труда відкрити місце положення авіоматки. Летуни дають усні звіти після повороту на корабель. Поворотну дорогу повинні вони знайти самі, не рахуючи на сигнали.

Підчас війни капітан авіоматки дозволить радше впасти летунові, який може потонути серед моря, ніж подати йому поміч, ризикуючи, що сигналами зверне на себе увагу ворога.

ВИСОКА ШКОЛА ПОЗАОЧНИХ СТУДІЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ
ІНСТИТУТ

приймає без обмеження рішення впис на такі студії:

- 1) Вищошкільний Економіко-Кооперативний Відділ (8 семестрів). Підвідділи: Кооперативний і Торговельно-промисловий.
- 2) Висока Школа Політичних Наук (6 семестрів).
- 3) Технікум Сільсько-Господарської Промисловості (4 семестри).
- 4) Курси Українознавства (3 семестри).
- 5) Високі Курси Громадської Агрономії.
- 6) Фахові та практичні короткочасні курси: бухгалтерії, чужих мов (англійської, німецької та французької), пасічництва, промислового американського пасічництва, садівництва, городництва, птичникства, консервації та тепличного перероблення садівництва, городництва, оброблення шовру, мисловарства, радіотехніки, фотографії, практичної теорії музики. По закінченні курсів дають свідоцтво.

Навчання ведеться кореспондентською методою. Проспекти і програми безплатно. На марку. Загратись на адресу: Український технічно-господарський Інститут. Poděbrady, Českoslovaquie або Тов. „Сільський Господар“, Львів, Ринок 10.

ЯРМАРОК НА КЕРТИЦІ В ПАРИЖІ.

Мабуть нікому не прийшло досі на думку, що кертці, ці незвичайно корисні звірятка, можуть стати предметом торгівлі.

На одному з париских передмість відбуваються від якогось часу зовсім правильні ярмарки на кертці. Доставцями цього дивного товару є французькі селяни, які приносять з поблизьких околиць на ярмарок повні коші кертці. Покупцями є переважно представники деяких англійських фірм, які відсилають відтак живий транспорт до своєї батьківщини. В Англії розкуповують кертці великі земельні власники, які випускають французькі кертці до своїх городів. Кертці, як відомо, нищать безпощадно всіх городових шкідників. Правда, є в Англії теж кертці, але вони не є такі пажерливі і безпощадні як французькі, тому англійці спроваджують собі кертці із суходолу і кидають, що кошти транспорту їм дуже добре виплачуються.

МУРИНСЬКИЙ КОРОЛЬ ІДЕ ДО ЛЬОНДОНУ
НА КОРОНАЦІЮ.

У всіх краях британської імперії відбуваються вже від довшого часу приготування до королівської коронації в Лондоні. З Індії запрошено до Лондону більше, як сто князів і махараджів. Зате з Африки запрошено ледви кількох королів-туземців. Одним із запрошених африканських гостей є король Баротселенді Ета III. Держава цього екзотичного короля лежить на північ від Родезії і має 300.000 мешканців. Щоб дістатись до залізничної станції, мусить король Ета III. їхати кілька тижнів рікою. Поїде він із почотом 30 муринських вельмож із Замбезі. Його подорож буде незвичайно небезпечна, бо ріка має багато піскових завалів на яких човен може осісти і підводних скель, що на них дуже легко розбитися. Крім того ріка роється від крокодилів. Три тижні буде муринський король їхати, поки доїде до залізничної станції. Відтак муситиме він ще переїхати 2.000 км. залізницею поки доїде до Капштаду і щойно відіти кораблем поїде до Лондону.

Наші запаси білля вечерпуються, а хотіли ми, щоб являлись Коля підбодія користали з нашого Білого Пропандо

вого Тижня і 15% вої знижки від наших постійних установчих цін. Тому просимо: Не гаяти!

фабрика білля „АСГРА“
Львів, ул. Сикстуська 2.

ПЕРЕНЕСЛИ МІСТЕЧКО.

В останніх роках дуже часто переносили в Англії різні будівлі, спеціально церкви і фабричні будинки на інші місця. Деякі американські мільйонери переносили цілі дома з Європи до Америки камінь по камінчику. Однак про те, щоб ціле село перенести на інше місце, ніхто мабуть не чув.

В містечку Пленфіл у Злучених Державах (стейт Огайо) будували великий збірник води, що її мали вживати як розгонової сили. Тому що головне підземне джерело води переходило попід головну площу містечка, не було іншої ради, як перенести церкву, поштовий будинок, ратушу і інших 20 будинків на інше місце. Ціле перенесення відбулось зовсім швидко, без ніякої шкоди і тепер треба буде тільки малої поправки на карті стейту Огайо.

Люди пють і курять не тому, що це приємно, тільки тому, щоб заглушити в собі совість. — Гр. Леа Толстой.

Читальняний радіоприймач

„e-comp“

4-о лямповий батарейний
3-засяговий

Добув собі загальне признання по читальнях з огляду на такі прикмети:

1. Чистий сильний і милозвучний відбір.
2. Великий вибір станцій.
3. Ощадність в ужитті батарей.
4. Гарне зверхнє оформлення

Ціна зол. 235.—

Замовляти у фірми „e-comp“ — Львів,
Сикстуська 29. — Телефон: 203-20.

650 мільйонів спадщини.

П'ятицять селян із невеликого сільця Женеви у Франції розділять мабуть за кільканадцять днів між себе 650 мільйонів франків. Величезна спадщина — це епілог процесу, що тягнеться вже кількадесять літ і який повинен вже остаточно закінчитись у перших днях березня.

В половині XIX. ст. виїмгувала з Женеврей ціла родина до Америки. Старша донька вийшла заміж за американського громадянина Кука. Вона померла в 1897 р. і залишила величезне майно. Безпосередніх спадкоємців не було в Америці ніяких. Гроші зложили до банку і вони росли там разом із відсотками до суми 650 мільйонів франків. Хот в Америці не було спадкоємців, зате знайшлися вони в Женеврей,

де небіжка Кук мала свою близьку рідню. Під кінець минулого століття почали вони процес і тепер, якщо процес покінчиться успішно, гроші дістануть їх діти.

Найстарший претендент до спадку має тепер 75 літ. Він, як і всі інші наслідники п-ї Кук звичайний селянин, називається Александер Кардіно і ціле своє життя не робив більше нічого, як тільки орав і сіяв.

— Ми обоє з жінкою — заявив він журналістам — вже старі. Якщо ми справді дістанемо гроші, то постараємось їх як слід використати. Коли ні — також не будемо нещасливі. Ті мільйони зовсім не перешкоджують нам управляти землею і доглядати господарства.

— О —

Найповніше і найкорисніше прим'стиш свої ошадности в
Міській Комунальній Касі Ошадности

у Львові, вул. Валова 7 і 9 (власні кам'яниці)

та її Відділх при вул. Городецький 60 і вул. Жовківський 75
в золотих або золотих у золоті. 1070 42-?

в останніх чвертьріччі видано 5.831 ошадностевих книжечок

а сума вкладів зросла на 1.955.903 золотих.

Резервові фонди каси зол. 6.300.000. — За неяди та їх опроцентування ручить
Громада міста Львова цілим своїм майном.

Чому над Віднем з'явився „серп і молот“.

Справа із загадочним літаком, що над Віднем у великій висоті рисував димом невідомі знаки „Серпа і молота“ нарешті виявилася. Це ніякий чужинний літак, лише такий австрійський, яким керував теж австрійський

пілот. Ходило тут про рекламу, а саме пілот рекламував так протибольшевицьку фільму „Панцирник Севастополь“, який саме висвітлюватимуть у Відні. Так скінчилася сенсація загадочного літака.

Чи є надія на українські шкільні підручники?

новий підручник хемії.

При навчанні якогонебудь предмету в школі нас дуже велике значіння підручна книжка або коротко підручник. Підручник за вказівками нової програми для гімназій постачає у таких предметах як рідна мова, історія і географія — учнівський матеріал до праці на шкільних лекціях і в домашній, а в інших предметах як математика, фізика та біологія допомагає впорядкувати знання, придбане в школі, виробити собі умову справлятися.

В нових гімназіях з українською мовою навчання не було досі ані одної підручної книжки, написаної викладавською мовою тих шкіл згідно з новою програмою згаданих предметів. Польські підручники не адекватують праці учителів, а ще менше учнів. Учитель української гімназії або не має зовсім нового підручника (українська мова) або має польський підручник (при всіх інших предметах) і через це при навчанні свого предмету викладає дуже багато зайвої праці, щоб досягти потрібні виследи. Чи він задоволений своїми досягненнями, годі тут дати відповідь! Учень лише запам'ятує тільки те, що почує в школі від учителя, або сам переробить на вправах. Та не в кожного учня однаково добра пам'ять, навіть при найліпшій увазі і не однаково швидко спостережень при практичній справі. Тимто багато учнів перепадає думки і слова вчителя нерозумінням, бо не має підручника в рідній мові, що з нього міг би повторити та утривалити лекцію, перероблену в школі. Польського підручника через відмінні терміни він не розуміє і через те при повторенні предмету не береться його прочитати. Чи при таких обставинах може бути нормально ведена наука? У головах учнів нема як слід добре утриваленого матеріалу, що на ній можна би будувати далі освіти. Звідси то й часті нарікання учнів, відтак батьків, що, мовляв, учитель забагато вимагає, з другої-ж сторони незадоволення учителя з учнів, що не вчать при його найкращій, добрій волі. Причиною цього нарікання є ніщо інше, як нестача доброго підручника, написаного мовою викладачів даної школи, а пристосованого до програми нової середньої школи. У нас, як сказано, таких підручників (за-

винятком підручників до латинської і німецької мови) досі не було і тому поява того роду підручника до якогонебудь предмету в нашій школі мусить викликати загальне задоволення.

Саме перед кількома днями з'явився у наших книгарнях новий шкільний підручник під заголовком: „Д-р Еуген Туркевич Світ хемії, підручник хемії для III-ої класи гімназії з українською мовою навчання“. За дозволом автора переклав Іван Сітинський. — 1937. Наклад Державного Видавництва шкільних книжок у Львові. Підручника д-ра Туркевича, виданого перед роком та апробованого міністерством освіти, уживають у багатьох гімназіях з польською мовою навчання. Це один з кращих підручників під методичним і науковим оглядом, пристосований до навчання хемії у новій середній школі. Предмет представлений зв'язно, легко та ясно, опертий на численних вправах, призначених для учнів і показів, призначених для учителя. Не дивно, що цей підручник (бо є ще інші польські, апробовані підручники) вибрав проф. Іван Сітинський для перекладу, добиваючи хемію, нашими науковцями загально прийнятні терміни. Мова перекладу поправна, ілюстрації виразні. Окладина, проєктвана для українського перекладу, краща може як окладина оригіналу. Можна сміло сказати, що ця підручна книжка — хоч і не оригінальна, — є дуже гарним придбанням для наших шкіл. З неї, навіть не учень, може дуже багато навчитися, бо знайде там неодноразово цікаве про найновіші технічні здобутки на полі хемії.

Підручник Туркевича-Сітинського — це перша ластівка, що алагодить, а незабаром може й цілком усунути песимізм, який нині огорнув уже досить широкі кола нашого громадянства та відібрав віру в можливість появи українських підручників для наших гімназій. Можна сподіватися, що наш підручник хемії є покищо передньою стежею далішніх підручників, які Державне Видавництво задумує видати, щоб наша молодь мала потрібні книжки і без великих труднощів могла здобувати собі потрібне їй знання.

Проф. М. Мельник.

Справа большевицької флотії і португальського кордону.

Знавши льондонського комітету неінтервенції обговорювали ще деякі подробиці контролю в Іспанії. Коли йде про морську контролі, то Свієти хотіли би контролювати якийсь відтинок півострова Середземного моря, але тому рішуче протиставляється Німеччина, Італія, Вел. Британія і навіть Франція. СССР має ще й другу мороку: Франція не хоче відступити ніякої зі своїх пристаней на базі для совітської флотії. А без того совітська флотія не зможе вивязатися зі свого завдання.

Щодо сухопутних кордонів, то знавши радянське над контролею еспансько-португальської границі. Франція видигнула вчора застереження, мовляв: 60 англійських агентів на цілу Португалію це дещо замало, коли на 800 км. франц. кордону визначили 180 агентів контролі. Знавши запропонували збільшити їхню кількість до 150; на те делегат Португалії відповів, що мусить поінформуватися в Ліссабоні, чи уряд погодиться на те.

Маневри британських морських і повітряних сил під Гонконом.

Недавно відбулися короткі маневри коло Сінгапуру, які мали довести, що та твердиня є нездобута. Навпаки маневри, що відбулися у першому тижні березня мають дати доказ, що Гонконг, велика британська пристань у Китаю, є досім безбортна перед десантом.

У маневрах візьмуть участь 32 воєнні кораблі, 5 піхотних куріїв, артилерійські та прожекторні частини, добровільні формації, всі повітряні сили Далекого Сходу і навіть цивільне населення. Британський адміралтейс виступає про кредити на те, щоб розбудувати Гонконг на сильну морську твердиню, бо дотепер, на основі Вашингтонського морського договору (що вигас 31.

грудня 1936. р.) його не вільно було укріплювати.

Зброєння на далекому сході.

Як повідомляють з Банкоку, сіамський уряд признає на зброєння 2,500.000 британських фунтів, себто 1/4 частину всіх доходів з податків. Крім воєнних кораблів, що будуються в Японії та в Італії він замовив ще нові судна та легіонські ескадри в європейських і американських фірмах.

Також в Голландській Індії оголосили нову програму зброєнь, припаси воєнних матеріалів збільшать, голандські й тубільчі відділи змоторизують.

Атентат на маршала Граціанія в Адіс-Абебі.

АБІСІНСЬКИЙ ВІЩЕКРОЛЬ РАНИНИ.

„Юнайтед Прес“ повідомляє з Риму, що ввечері 19. ц. м. виконали абісінські змовники атентат на віцекороля Абіссинії маршала Граціанія. Урядовий комунікат подає таке: Вчора в годині 12, ополудне маршал Граціані розділював діри між музуламськими і коптійськими святинями, з нагоди уродин італійського престолонаслідника. Розпочав ділом відбивався в присутності військов-

их і цивільних достойників та музуламських і коптійських духовників.

В товпу вмішався група туземців, озброєна в ручні гранати. Одну із гранат кишло на віцекороля Абіссинії, але на щастя маршал Граціані тільки легко ранений. Зате важко і генерал Асота, який стояв біля віцекороля і начальник коптійської церкви в Адіс Абебі абуня Кириак.

Найкращу вудженину,
добре м'ясо і свіжі товщі
дистанте загляди у мисарських крамницях

„ЦЕНТРОСОЮЗУ“

Ринок 2, Зиблікевича 2, На Байки 8,
Личаківська 50, Жовківська 175,
Кентшинського 21, Замарстинівська 36.

Чанкайшека критикують.

На засіданні виконавчого комітету Куомінтангу частина делегатів дуже завзято виступила проти Чанкайшека, що хоче замінувати міністром війни Чансуліана, якому недавно анульовано присуд за бунт і замах на Чанкайшека та привернено всі громадянські права. Чанкайшекові закидують „політичну трусливість“ та податливість. В неволі Чанкайшек прийняв деякі умовини бунтарів, щоби лише вийти на свободу і тепер він пропонує теку Чансуліанові, щоби зеднати собі його прихильників.

Австрійський футбольний диктатор і одночасно найвизначніший знавець копального м'яча в цілій Європі Гуго Майсль помер 7. ч. м. у Відні, в домілі австрійського футбольного союзу на удар серця. Його прижиттє було відоме всюди, де тільки грали з копальним м'ячем. Йому завдячує австрійський копальний м'яч дуже багато і зовсім слушно називали його футбольним генералом. Гуго Майсль був не тільки союзним капітаном, але одночасно генеральним секретарем футбольного союзу. Під його умілим проводом австрійська репрезентативна футбольна однінадцятка одержала цілу низку вигрених і прибрала собі славу „вундертвіку“. Колишній він сам був грачем відомських „Крікеторів“. Був він прегарним організатором і найкращим знавцем футболу. В недавньому конфлікті між Бельгією

Числою членів за гроші прасою Спарти Брена
виправ був Майєла Мікшаровіч Футбольний Союз
жорстоко судило. Платос світової війни був Гуте
Майєла солоником. По війні був він відомим міжнарод-
ним спортивним журналістом.

Спарти Гуте Майєла — це показав страта для
міжнародного спорту. В лютий відбулось жалібно
міжнародного футбольного союзу. На позо-
рах Гута Майєла приїждять делегації різних держав-
них футбольних союзів.

ІНШІ ВИСЛІДИ:

Англія — Румунія 11 : 0
Канада — Швеція 9 : 0
Франція — Швеція 2 : 1
Німеччина — Румунія 4 : 2
Англія — Мадяриця 7 : 0
Швеція — Норвегія 13 : 2

ГАНІВНІ МІСТЕЦТВА СВІТУ.

Румунія: Швеція—Чехословаччина (0:0, 1:2, 1:0) 2:2
При дуже великій емоційності відбулися змаган-
ня між найкращими по гандболу дружинами, що змага-
ються за містечко світа.

Тому, що обі дружини перемогли Норвегію, пере-
ходять до дальших розгромів.

Змагання закінчилися після п'ятого часу в 12:30
в вечір.

Польща — Франція 7:1 (2:1, 3:0, 2:0)
Висока перемога Польщі, яка перейшла до даль-
ших розгромів.

ЗАЯВА.

В листівці м. р. оскувалося у Львові В-тв і бюро
„Центрореклама“. Погоджувалися ч. бути посередни-
ком між українським промислом і торгівлею, між про-
дукцентом і консументом, та виконувати всяку рекла-
мно-пропагандистську службу.

Вже за короткий час „Центрореклама“ наважи-
вся з рядом українських промислових заводів, та
перейшла від них усім отриманим з реклами.

За оголошення в пресі реклама значально не від-
повідає й такі оголошення не все є акція з реклами.
„Центрореклама“ впровадила в рекламні справи етич-
ний момент і тому за всі оголошення, що переходять
через „Центрорекламу“, бере повну відповідальність
бо кожний рекламований продукт перевіряє.

Щоб бути напорядку змином цілого українського
промислу та торгівлі, — „Центрореклама“ негайно по-
новило нового промислового осередку який свого ін-
тересу, щоб справу перевіряти та наважила контакт.

В останньому часі в частині української преси по-
павши оголошення фабрики цукорів „Ополіна“

в Березані, що видає себе за українську. „Центро-
реклама“ відмовилася прийняти цього промислового
осередку — зважаючи на його представника, який
стверджує й протиставляє та відстає до цілого украї-
нського громадянства.

Прийнято вже — бо протиставляти не в інтересі на-
шого національного підприємства — що фабриці за-
вдання можна отримати (поширяючи отримані спо-
соби продукції). Нате алімпіади „Ополіна“ осудили
будинки, що його власник фабрика цукорів з (розрив)
одна ця фабрика не має жодної, бо хоч існує, але від-
десити місяця, не має навіть жодної (розрив)
нашій й категорично відмовилася його якому небудь
показати. Представник „Центрореклами“ — що йому
теж фабрика не хотіла показати — стверджує на змис-
лю, що в Березані не має жодної людини, щоб ту фа-
брику бачили — від найближчих громадських починан-
ня а на її власному б. робити якийсь вплив. В ро-
мові в представництві „Центрореклами“ власник „Опо-
ліна“ заявив, що машини має рухати й виробляти якийсь
власний розділ різних цукорів і цукорів! На це є
можливе — в англійській хаті й румунських машинах ви-
робляти аж відомості, розділ різноманітних цукорів —
„Ополіна“ відмовилася тільки переповнити виробу чужі
— представництві „Центрореклами“ поновило историю-
жати, тимчасово, що власник „Ополіна“ є свого поведін-
кою цілого українського громадянства.

Дня майі промислові й торговельні люди не
стверджують, що „Ополіна“ в дійсності продукує
ті виробу сама, що її рекламує в пресі — „Центро-
реклама“ не може брати моральної відповідальності
й поручати виробу певного походження, про що
просила власник „Ополіна“ представництві „Центро-
реклами“. — „Центрореклама“, Львів, ул. Зигмунти-
ська 12, тел. 251-06

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича.

РАЙСОВИЧ:
21. П. Чорногора з огні (Довбуш).
СТРИЙ: селянський Дому.
21. П. Шаріна.
21. П. Муж двох жінок.
21. П. Циганський барон.
21. П. Чорногора з огні (Довбуш).
21. Спарти іде театр до Волохова.

Український Театр „Заграза“.

МІЛІЧНИКІ:
21. П. Н. загонна Смерть Нерона.
МІЛІЧНИКІ:
21. П. „Камо грядеши?“ І. ч. Вініцій і
Лілія.
21. П. Н. ч. Смерть Нерона.
21. П. Голота.
21. П. Дума про Нечая.

СМІТІНІ:
21. П. „Камо грядеши?“ І. ч. Вініцій і
Лілія.
21. П. Н. ч. Смерть Нерона.
21. П. Муралі.

САВОЛЮПІ:
21. П. „Камо грядеши?“ І. ч. Вініцій і
Лілія.
21. П. Н. ч. Смерть Нерона.
21. П. Муралі.

Великий Театр:
Вівтор. 21. П. год. 8.30 показ „Жоан-
на де менті оспити“. Год. 7.30 веч. п'ять
мелодій „Полудня“.

Понеділок. 22. П. год. 7.30 веч. „Жити
за собою“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Вівтор. 22. П. год. 7.30 веч. Прем'єра!
Малює сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

Среда. 23. П. год. 7.30 веч. Малює
сам Жюль Гюґо „Господині виступи Іри-
ни Аїлієвич“.

РАЙ: „Російська перешкода“ а Ля-
нової Олди.
СВІТ: „Балладина“, „Людина з двох
світів“.
СТИЛІВ: „Останній мотилів“ і
ревія.
ТОН: „Вітний Тараан“ а Кен Мейлар.
дом.
УТИХА: „Справа 444“ і ревія.
ХИМЕРА: „Нічміний час“ а Черні Чар-
лішом.

ФОТОПЛАСТИК.
(на Маріївській 2.)
„НьюЙорк“.

До ручних робіт всілякі артикули по-
купає дуже дешево ДІМ ВОЛІЧКИ
Львів, Сикстуська 2 побіч брами.
На слова: катехи, живе біля, рукавички.

ЗАГОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 21. лютого 1937.

Берлін (357) 15.00, 18.00 Концерт со-
люти, 19.00 Романтична музика, Брати-
слава (299) 11.15 Галейний концерт сло-
вотворчої музики, 16.35 Словотворчі танцю-
вальні рефрази, Будапешт (550) 12.30 Концерт
оп. орх., 18.05 Салонна музика, Відень
(507) 11.50, 12.00 Орх. концерт, 15.40
Форт. три д-моль Размінкова, 88.00 Ві-
деоска мелодій, 19.10 Весела акадія.
Дейтшландендер (1571) 9.00 Розрив
музика, 11.40 Орх. концерт, 15.15 Співачі,
пісні, 16.00 Легка музика, 19.00 Симф.
квартет е-моль Бетовена, 20.00 Німечка
симф. музика, Кошиці (250) 12.45 Діалог
оп. мелодій, 18.00 Концерт хору, баллад,
орх., Мільно (860) 18.20 Легка музика,
19.30 Розр. музика, 20.40, 21.00, 22.00,
22.00 „А золоті до лоз“ оп. Алягіна,
Мінхен (405) 14.00 Акад. для дітей, 14.15
Акад. для дітей, 15.00 „Жалібно оди Баха
15.45 Оперетка, 20.00, 21.40 Орх. кон-
церт, Прага (470) 10.05 Концерт оркестру
шартету, 19.40 „Туча“ прогеса Авертєва,
20.05, 21.00 Галейний концерт симф.
орх., 22.80 Легка музика, Радіо Парі
(1648) 14.00 Легка музика, 14.15 Спів-
ресталь, 16.00 Вок. дуети, 15.15 Циг.
музика, 16.45 П'яв-амер. пісеньки, 17.00
„Комедія помилок“ ком. Шекспіра, 20.00
Опера, 20.40 Розр. музика, Рим (421)
16.30, 19.30 Розр. концерт, 17.00, 18.00
Симф. концерт, 20.40 Легка музика, 21.00
22.00, 23.00 „Ля Калпезо“ оп. Вольф-
Ферарі, Штрасбург (519) 21.15, 22.00,
23.00 „Каймен“ оп. Біоґа, Штутгарт
(528) 19.40, 20.00, 21.00 „Федіо“ оп.
Бетовена.

Понеділок, 22. лютого 1937.

Берлін (357) 14.15 Розр. музика, 17.00
форт. твори та пісні Шумана, 19.15
Форт. респіталь, 20.00 Великий концерт
балетів, 21.00 Веселі нар. мел., Біл-
город (487) 18.00 Нар. пісні, 20.00, 21.00,
22.00 Оперетка, Будапешт (550) 12.05
20.40, 21.00 Фантастична симфонія Вер-
ді, 22.00 Циг. музика, Відень (507)
Циг. музика, 17.35 Концерт квінтету,
11.25 Віденські пісні, 15.30 Акад. для
дітей, 17.00 Солюти, 21.00 Симф. кон-
церт, 22.30 Концерт військ. орк. Дайт-

шляндендер (1571) 14.00, 16.00 Музика,
18.20 Романтичні пісні Корніліоса
та Піфшера, Кошиці (250) 17.25
Діалог танцю у ака. циг. орх., 18.00 Для
Закарпаття, Мільно (860) 17.15, 19.00
Розр. концерт, 20.40 Коведія, 21.15, 22.00
Розр. концерт, Мінхен (405) 12.00 Розр.
концерт, 16.30 Молоді танцювальні перед ві-
деофоном, опер. форт., 18.55, 19.00 Орх.
концерт, 22.20 Вок. опер. акад., Прага
(470) 12.45 Орх. концерт, 17.35 „Земля
оркестр. фантазія, Балладина, 18.20 Пісні
Р. Коведі, 21.00 Часові пісні до співа Пу-
шкіна, 21.25 Квартет, Радіо Парі (1648)
18.45, 9.45 Спів. респіталь, 21.45, 22.00,
(121) 17.15 Розр. музика, 20.40, 21.00
22.00 „Суржув“ опера Пампета, Рим
Симф. концерт, Стоґольм (426) 22.00
„Бальніра“ оп. Балґера (І. дж).

Вівторок, 22. лютого 1937.

Берлін (357) 8.20 Форт. музика, 9.30
Акад. для дітей, 16.30 Розр. муз.
музика, 19.00 Ополіна, 21.00 Розр. кон-
церт, Білгород (487) 18.37 Спів. респіталь,
20.40 Нар. пісні, Братислава (299) 19.10
Ополіна, 20.45 Сп. респіталь,
Брюссель фр. (484) 21.25, 22.00, 23.00 „О-
ді-ді-ді“ оп. Бетовен, Будапешт (550) 17.25,
18.00 Циг. музика, 19.00 Форт. респіталь,
21.00 Діалог, 22.05 Серенада, Відень (507)
12.00, 13.10 Розр. концерт, Л. Калпезо, опер.
15.15 Акад. для дітей, 17.25 Серенада, 17.45
Соната піс-моль (Мікелла) Бетовена,
20.10 Великий концерт балетів, 21.10 Сп.
респіталь В. Шварц, опер. Дейтшланден-
дер (1571) 10.30 Акад. для дітей, 14.00
16.00 Музика, 17.50 Соната на сар. і форт.
А. Гесса, 18.40 Форт. респіталь нарве-
ської пісеньки Лілія Аляґера, 19.00
Музика, 21.00 Воїська пісні і мейрі, Ко-
шиці (250) 15.00 Для Закарпаття, Мільно
(860) 17.15 Форт. респіталь, 21.00, 22.00,
23.00, 24.00 „Андрій Шенк“ оп. Джорґа-
ні, Мінхен (405) 18.50 Театр мейр. компо-
зиторів, 18.00 Розр. музика, опер., 19.00
Солюти, 19.25 Віденські респіталь, 21.30
„Смерть виласності“, симф. проеса Р.
Штрауса, Прага (470) 14.30 Театр Шу-
берта, форт., співа, 16.10 Легка музика,
18.10 Концерт солістів, 21.00 Концерт
орх., співа, 22.20 „Майра“ Острівського
Радіо Парі (1648) 14.15 Вок. концерт,
17.00 Калґер, музика, 18.45 Вок. концерт,
19.00 Драм. акад., Рим (421) 17.15 Так.
музика, 22.10 Квартет, Штрасбург (519)
21.50, 22.00, 23.00 Ветір опер. „Сорока-
акадія“ оп. Бусера, „Винародити зі
Серізо“ оп. Моперта, Стоґольм (426)
20.05 Форт. респіталь Любін Колесен.

Львівське РАДІО.

Неділя, 21. лютого 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.08 Для дітей: Хлі-
боробства галетна, музика а гр. п.з. Наша
земля мусить нас прохорувати, прова-
ди та дити працю, 8.40 Маскалі: „Віносе
лірія“ а гр. п.з. 8.45 Програма на п'ять,
8.50 Радіофільні дитини, 9.00—10.40 Богослу-
ження, офіція музика а гр. п.з., 10.40 Ле-
гкая та популярна музика, а гр. п.з. 11.57
Сигнал часу, 12.03 Із мандринок по украї-
нських музич. гутірках, вст. Мат. Дра-
ма. 12.15 Оповідання III. мікшар, конкур-
су ім. Шопена. 13.15 Концерт із нагола

23-літні дитини Альф. Шталаєра
(мел. хора, муж. хора, оркестр., Марія
Полонка, сопран, фортеп'яно), 14.00 Бок-
серський мейс Польща-Австрія, 14.15
Розр. концерт, мало оркестр., піана, співа,
16.00 Радіофільний концерт, Комуніст про
конкурсу ККО, 16.15 Циганські оркестр.,
гр. п.з., 16.25 Театр Уліні: „Голдиня“ із
участю Ярава, 17.00 Трансмісія з Арген-
тини: П. мексиканський концерт: симф.
орк., 17.30 Симф. концерт орк.,
форт.; у перерві в год. 18.10 Актуйська
гутірка, 19.00 Із чистого віри, 19.15 Орх.
концерт, 19.35 Літературні хвилі: „На-
мисто оркестра“, воєска, 19.50 На веселій
літнійській хвилі, 20.20 Ветірний дитини,
20.30 Марія Еґерт і Іван Кітура на ди-
мому поєди: Концерт із театру ім. Со-
лов'яного у Кракові, 22.30 Розрив а гр.
п.з., 22.50, 23.51 Спортивні виступи, 23.00
Танцювальні мелодії а гр. п.з.

Понеділок, 22. лютого 1937.

6.30 Радіофільні хвилі, 7.25 Програма
на п'ять, 7.30 Третьої інформації, 7.35 Ле-
гкая музика а гр. п.з., 8.00 Акадія для
пісн, 11.30 Для пісн: У державних де-
тських заведеннях. Музика а гр. п.з.,
11.57 Сигнал часу, 12.03 Оперова музика,
а гр. п.з., 12.40 Подушечний дитини, 12.50
Подушечний про оперу, 14.30 Концерт
балетів, 15.00 Господарські пісні, 15.15
Радіофільний концерт, 15.30 Львівські бі-
жучі виступи, 15.35 Рим. Тимбер співає
пісеньки, гр. п.з., 15.55 Академія на
фронті мисловств, 16.00 Програма на
акадія: 16.05 Російська музика, а гр. п.з.,
16.15 Чи мало такої говорити оркес-
трофільно: 16.30 Російські нар. пісні, Ма-
рія Виноградська сопр., Ческ. Коведі ба-
ригон, фортеп'яно; 16.50 Львівський
університет — міжнародний акад. школа;
17.05 Концерт солістів: серенада, форт.;
17.40 Платоні: 18.00 Актуйська гутірка;
18.10, 18.15 Спортивні виступи; 18.20 Форт.
респіталь; 18.40 Стрий, місто емігрантів і
піс. мелодії; 18.50 Умова на довжину;
19.50 Відомості музичних дит: хор, ор-
кестр.; 20.20 Концерт Ормуз; у перерві
Ветірний дитини, Актуйська гутірка;
21.30 Фрагмент із дискусії Платона:
„Літас, або про хорообість“; 22.00 Ма-
ла оркестр., рефрази; у перерві в год.
22.55 Останні виступи.

Вівторок, 23. лютого 1937.

4.30 Радіофільні хвилі, 7.25 Програма
на п'ять; 7.30 Третьої інформації; 7.35 Ле-
гкая музика а гр. п.з.; 8.00 Акадія для
пісн; 11.30 Для пісн: „Анґло, Оспіа і
Франек працюють“; 11.57 Сигнал часу;
12.03 Орх. концерт, 12.40 Подушечний
дитини; 12.50 Оперова садія перед інше-
ними; 14.30 Концерт балетів; 15.00
Господарські виступи; 15.15 Радіофільний
концерт і комуніст про конкурсу ККО;
15.30 Львівські біжучі виступи; 15.35 Ле-

Фанта опілля, гр. пд.: 18.35 Літер. на-
рис: 18.40 Копальні та переробні: 18.50
Актуальна гутірка: 19.00 Кіно та мо-
дод: 19.20 Літер. доба Нюра: муз.
19.30 Музична гутірка: 19.45 Сам-
виставний концерт: у перерві ок. год.
21.00 Виступи дитини: Актуальна гу-
тірка: 22.30 Король Луї у фабричній
залі: (в програмі техніка в літера-
турі): 22.45 Тимчасова музика: у перерві
в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгі безгр. 89.33,
89.99, Долари американські 5.28-50, 5.26
долари канад. 5.23-50, 5.25-50, Фалорени,
гол. 190.00—288.70, Франки фр. 54.67—
24.53, Франки швейцарські 120.90—121.10,
Фунти англ. 24.94—25.76, Гульдени данц.
100.00—99.80, Корони ч. 16.30—15.90, Кор.
норв. 115.79—114.95, Кор. норв. 130.33—
129.35, Корони шв. 133.75—132.75, Ліри
итал. 24.00—23.90, Марки филд. 11.46
—10.40, Марки нм. 124.00—120.00, Шил-
лингстр. 25.00—23.50, Марки нм. срібні 133
—19.

АКЦІЇ.

Банк Польський 105, Вугіль 18.25,
Літфон 12.55, 13.00, 13.85, Страхувачі:
21.75, 31.50.

ПАПЕРИ.

4 нов. інвест. 1. ек. 61.15, серія 83,
2 ек. 63.40, серія 83, 3 пром. поз. коно.
54, 6 пром. поз. дох. 6, 4 пром. поз. прем.
дох. 47, консол. 51.25 стабіл. 440, купон
172.09.

Тенденція слабша.

ЗБИЖЖЯ.

Львів, 19. II.

За 100 кг. зяно вагон Львів:

Пшениця одн. червона	29.25—29.50
Пшениця збір. червона	28.50—28.75
Пшениця одн. біла	29.00—29.25
Пшениця зб. біла	28.25—28.50
Жито шт. I.	23.75—24.00
Жито шт. II.	23.50—23.75
Ячмінь одн.	24.50—24.75
Ячмінь на жидно	22.75—23.00
Ячмінь паст.	25.00—27.50
Мука пшенич. разова до 95%	31.25—31.50
Мука житна разова 0-95%	27.75—28.10

Інші курси незначні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 20.
лютого п. р. кооперативна платня за
зяно Львів.

1 кг. масла десероного блон.	2.95 зот.
без опакуння	
1 кг. масла десероного боконне	3.00
включно з бочк. опакуння	
1 кг. масла експ. включно з	
експ. опакуння платить де-	
фінитивно	3.00
молото від П. І. п. р.	0.16—0.17
вода ледь	4.00—4.00

Тенденція на масло зростає, на мо-
токо сильна, на ячмінь здержана.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 19. II.
п. р. платня своїм доставкам за 1 кг.
жовтої птиці, зяно подири птахо-
миски „М. С.“ у Львові, (пд. Більчен-
ського ч. 3) такі ціни:

Індички I. кл., добре умяснені,	1.30 зот.
помітудні	
Індички I. кл., добре умяснені,	1.10
помітудні	
Курами молоді I. кл. біло й жов-	1.20
товаті від 1.70 кг. игору	
Качки товчені I. кл. швидко	1.25
від 1.50 кг. игору	
Слабших сортів від ячмінь подають	
не приймає.	

ОПОВІСТКИ.

Говардівські матуристки з 1912 р. акаде-
мічної гімназії просимо подати свої адр-
еси в цілях об'єднання 25-літнього з'їзду
у Львові в червні п. р. на адресу: Д-р
Бася Володимир, Львів, Академічна 14.
о. Хомин Петро, Інж. Яців Степан, Д-р
Бабій Володимир.

Замість паста на домашню перфумо-
вану Михайлівна Завидиної алохити на
на Річку Школу 20.— хол. Зона Христи
і Микола Селівачі з Підляшся.

Замість вінка на могилу бн. п. Смеріани
Русиної алохити на Річку Школу 10.—
хол. Тадей Луцковський.

ДАЛЬШИЙ СПИСОК

Жертводавці на Фонд Будови Реміс-
но-Промислової Бурси у Львові при вул.
Бартосіани 3.

Дир. М. Теоралло Львів 1, Богдан Сави
Жовтий 4.40, Шуст Семон Львів 3.70, Д-р
Юлія Грабова Львів 3, Дир. А. Ко-
валевський 3, Церква Верба 3, Дир. Дмитро
Хоча 3, Іван Лев Львів 3, О. Василь-
нич з вул. Ноточного Львів 3, о. Т. Са-
вченко 3, Т-во Укр. Залозина Дрогоби-
ч 3, Д-р Івановича Волод. Дрогоби-
ч 3, Луїза Іван Львів 2.50. По 2 зот. алохи-
ти: Борис Микола Хмельська, о. Гри-

Від нині — малювання мешкання — приємністю!
МЕШКАННЯ дезинфекує, малює — лякерс
очищує основно по помалюванню
концесіонований малярський мистець
Львів, ул. Булгарська ч. 3.
Тел. 242-99.
Ігнат Михайло Ляйхтер
Ціни дійсно низькі. — Найдогідніші умовини — наймодніші взори. — Совісне
і солдне виконання. — Прому подзвонити на ч. 242-99 і зажадати оферту!

львівський Коломий, Д-р Дмитро-
Стрий, о. Кулик В. Зборів, Д-р Косовик О.
Коломий, о. Моравецький Г. Стебник, о.
Павасевич Д. Прохик Б. Калущ, Петро-
шак П. Перемішль, Окр. Союз Коопера-
тив Ковель, Іван Кутма Новоосілка, Д-р
Яшан Волод. Гордеша, Гарматий Мико-
ла Львів, Проф. Гайдуков Степан Львів,
Отефанія Стефанівська Львів, І. С. Львів,
Пущенко М. Львів, Теодор Захаров
Львів, Стоцький Мих. Львів, Килимичен-
Петро, Радн. Костиний Антал Львів, Рад.
Ганулик Григорій Львів, Пальчовський
Микола Львів, Проф. Д-р Микола Чубе-
тий Львів, Проф. Михайло Балахін, Д-р
Іван Бандель Львів, Дир. Сидораки —
Львів, Тичинський Петро Львів, Дир.
Іван Олександр Львів, Костун Львів, Бол-
жовський Львів, Теофіл Прохик 1.85,
Д-р Белей Т. Тисменичани 1.50, о. Беня
Микола 1.50, Стужб. ПСК Зоомотів 1.50,
Стешич Петро Львів 1.50, о. проф. М. Ла-
да Львів 1.50. По 1 зот. алохити: Борн
Григорій Хмельська, Інж. Бартош, Ва-
ницький Дмитро, Д-р Т. Восітка Львів,
Барабаш Іван Львів-Знесіння, Габарма
Посиф Львів-Знесіння, о. Горницький Ю.
о. Іван Федисський Любим Великий, о.
Петро Барановський Мужилів, Д-р Доль-
ницький Солод, о. Іванчук Іван Товсте, о.
Кедришський В. Килимари Дмитро Золо-
та, о. Килимиченський Е. Підгайці, Мажула
О. Калущ, о. Мирончик Григ. Ясинська, Д-р
Николайчук Надвірна, Павлик Іван Ка-
лущ, Пастермак І. Михайло Бандура Ко-
туша, Церковні крамничі Якторів, Чумак
Марія Берли-Броди, Ніжаниковська Се-
верина Львів, Працівники ф-ми „Галон“
Львів, Степан Іван Львів, Зибенко На-
тали, Довго Катерина Львів, Борис Ле-
ницький Львів, Степ. Мих. Львів, Огород-
ник Микола Львів, Огородник П. Львів,
Кулик Яким Львів, Укр. Вісти, Батків-
щина, Микола Паска Львів, Іван Коваль
Львів, Укр. Рухомо Данілович Львів, Кар-
пинець Пилипів, год. Львів, Радотий
Василь Львів, Прохик Ярослав Львів,
о. Іван Мажула Львів, Дир. Лазорко
Львів, Король Петро Львів, О. Вальчик
(Союз Батько) Львів, І. Л. Львів, о. Жу-
ковський Андрій Підволочиска. По 50 гр.
алохити: Дир. Василь Чума Львів, —
з Калущі: Аронович Андрій, Вітовський Ф.,
Вілан Василь, Барн Лев, Барто Степан,
Восік Анд., Інж. Дубрівний П., Душка
М., Дозорський М., Калитин, Коломий-
П. Коритовський В., Коваль Г., Любуль
В., Мажула О., Моксинський П., Матійчук П.,
Матвій В., Микитка О., Павлишин П.,
Рубчик Андрій, Супрун В., Д-р Сохань-
кий І., Семинський Я., Тисовський В., Ха-
рамбура І., Цимбалюк П., о. Корольок
І. Хмельська, Стефанівна Зборів, Мар-
кія Статкевич Підгайці. — Вандера Іван
Хмельська 40 гр., Колосовський П. Хме-
льська 50 гр., Войко Андрій Хмельська 20
гр., Гуменюк Павло Хмельська 20 гр., Га-
ришук Петро Хмельська 20 гр., Лесків С.
20 гр., Масло С. 20 гр., Попілуйко Р. 20 гр.,
Попілуйко Петро 20 гр., Підгірний П. 20 гр.,
Інж. Василь Барвичко (200 книжок по 60
гр.) Львів.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ ПОРТРЕТОВИХ на небуваліх
дотепер умовинах шукає портретове
Заведення „Renezans“, Kielce, Pocha
14. Спеціальність портрети „Semi-Email“
фотографічні левни. Жадати проспек-
тів. Просимо листуватись в польській
мові. 128 1-36

СПІЛЬНИЧКИ до підприємства, панни
присильної, 27—30 літ, господарної пошу-
ються. Зголошення до „Діла“ під „По-
сад“. 290 2-2

РОБІТНИКА українця, освіченого і до-
бре грамотного, швидко беззастенливо
з призначенням згодом на відповідальне
і провідне становище шукає від зарп.
промислового підприємства близько Льво-
ва. Кандидат готовий дозволити триста.
Платня згідно з умовою. — Зголошення
до „Діла“ під „Негайно“. 305 1-1

ПОВІТОВИЙ Союз Кружків „Рідної
Школи“ в Копичиніх пошукує від за-
раз виправного відповідального органі-
затора. Платня згідно з умовою, Неприй-
няті без відома. 307

ПАННОЧОК — замешкалих у Львові
на практику до продажу в крамничих
за завдання пошукує українська установа
у Львові. Першешство мають об'явки з
торговлею. Подання з докладним життє-
писом, порученнями, свідоцтвами, по-
домою і світлими світлими в Адмі-
страції „Діла“ під „Крамничі“. Непри-
няті залишаться без відповіді. 306
1-1

КУПНО - ПРОДАЖА

КАСУ „Національ“ уживану куплю. О.
форті під Ц. С. Адміністрація „Діла“.
240 1-2

ЗОЛОТІ та срібні вироби, перстекі,
шлюбні обручки тощо продає дешево
свадебна католіцька фірма ІВАН
ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, площа Мар-йська
ч. 5. Полагоджує всякі направи. 3032 21-2

ПІЯНИНА майже нові, оказіно продає
Бартошевський, Пекарська п'ятнадцять І.
поверх. 266 4-4

Є НА ПРОДАЖ стара, дерев'яна мала
церква з добрим стані. Зголошення до
Уряду парохіального в Цеперіві почта
Яричів Новий. 293 3-3

16:50 ГОДИННИК ручний швейцар-
ський ANKER 15 руб. з гарант.
тільки у В. Грінберга, Сикстуська 4

ЄДИНА українська приватна торго-
вельна станція на Шлеську „Торговель-
ний Дім Роман Будзін“, Катівці,
Млинецька 12, купує гуртом на рахунок
власний і комісово всілякі сільсько-госпо-
дарські продукти споживчі. Оферти, за-
пити адресувати латинкою. 301 1-6

ПРОДАМ споживчу крамничу у Льво-
ві лише українцеві в рудинному місці,
з виробленою і привласною клієнтелею,
з великими вигодами дальшого розвитку.
Зголошення приймає „Центрореклама“
Львів, Зигмунтівська 12. 303 1-1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, че-
репані, виркові, проти усузання матиці з
гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИЛА,
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 29-100

ПОВІДОМЛЯЮ Всесесних Отців Добро-
дів, що дня 1. лютого 1937 р. я переніс
свою броніанічну робітню церковних ви-
робів з Ринку ч. 9 на вул. Вірменську ч.
25 до реальності Т-ва „Зоря“. Прому
ласкаво піддержати рідний промисл. —
Стефан Федисський. 216 10-15

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціаліст венеричних та
шкірних кедуг і лікарської
косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент
дерматолог. клініки
у Берліні, Відні та Празі

перейняв: ординує тепер від 9—1
1 3-7

Львів, вул. КІЛІНСЬКОГО 3.
напр. Віденської каварні
Тел. 251-68, Сепараткові ждальні.

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ ідальні, спальні, ка-
біні, салони, кльо-
би, тапчани, матраци і декоративні поруча
Віденська вирібня столлярсько-тапіцерська

ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сикстуська 41. Тел. 292-79
3208

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францова, одиникий
радикальний і випробований за-
сіб (натирання) проти
РЕВМАТИЗМОВІ
чольок з причини простуди, по-
стрілюв, іохіасові і ін. — всюди
можна дістати.
Виріб і головна продаж
АПТИКА МІКОЛЯША
Львів, Коперника 1.

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНИНА
систоноі маючі

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорт до Англії, Аргенти-
ни, Уругваю, Данії, Франції,
Голандії, Палестини і т. д.
виключне ластуніцтво

С. Новацький

Львів, вул. Пілсудського 17. 2620а

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гі-
гієнічні артикули по найдешевших цінах
купує тільки у найсоліднішій

ПЕРФУМЕРІЇ

С. ФЕДЕРА

Львів Сикстуська 7

Філія КОПЕРНИКА 15а

Кожний покупець, що покличеться на
оце оголошення „Діла“ дістає ЗА-
ДУРНО „аппи дарунки.

Чи знаєте пані, що...
вдома краківська фабрика білія

„Пав“ Львів, Сикстуська 1

продав геклямово напротязі 14 днів
всіляке білія по цінах коштів власних
відчислюючи з нормальних посліпін-
ців 15% знижен не виняткова нагода
дешевого закупу. 2

як нова
по заложенню нові
частини
(напрям)

у фірмі

механіка

Т. ІВАНІШИН ГОРОДЕЦЬКА 23

ТЕЛ. 246-85

КІР

Львів, Уейського 6
Тел. 280-88
Станіславів, 3-го Мая 4. II п.

П Л Я Н И
БУДОВИ

40 19-2

MAGN. 2

(НЕ ФАРБА)
привертає СВІЙМУ ВОЛОССО
первісний КОЛІР